

پښتانه مېلت

مسعود رښتين

پښتانه مېلت

ليکوال: مسعود رښتين

مسعود رښتين، د حاجي نقيب الله زوی، په کال (۱۳۷۸) کې د زابل څخه مخ پر ختيځ غزني ته څېرمه شاجوی ولسوالي کې زېږېدلی دی. د نوموړي پلرني کلي عظمت دی او ابتدایه زده کړې يې هلته د کلي له امام څخه ترلاسه کړي، چې د وخت په تېرېدو سره شاجوی ته په کوچ سره له بابا هوتک عالي لېسې څخه په کال (۱۳۹۶) کې فراغت ترلاسه کړ او سمدلاسه يې کندهار ولايت ته د کندهار فرصت مرکز د مسوليت سره سره له عالي د لوړو زده کړو موسسې څخه د حقوقو او سياسي علومو په برخه کې د فراغت سند ترلاسه کړ.

نوموړي ددې ترڅنگ د مشهوره داخلي او نړيوالو رسنيو سره په مختلفو برخو کې د خبر ليکني، راپور او محلي ژورنالست په توگه دنده مخته وړي. هغه همدا راز د علمي سکټور د ودې او پراختيا په برخه کې علمي رسالې په مفکوره يو غوره تغير راوستی دی.

رښتين د وطنپالنې او علم رسونې سکټور خورا مولره او با ارزښته ساتلی دی، چې د وطن تر ټولو ارزښتناکې برخې په توگه يې باللی دی.

Ketabton.com

رنگ ملت 2

رنگ ملت

لیکوال: مسعود رشتین

د کتاب د محتوا په ارتباط:

دا مالومه خبره ده چې په پښتو ادب کي نوي قالبونه داخل سوي دي او تر ډیره د ازادې منظومې، نظم او غزل څو برخي يادولای سو، د همدې په تړاو ما هم ددې کتاب په منځپانگه کي داسي اپنډيکسونه ځای کړي دي، چې د ناول له چوکاټه ځان باسي، هغه که هري برخې ته ځان داخلوي خو هغه د ليکوال خبره هميشه له درده زگيروي څيږي، ما هم تر ډیره بريده د زړه او ددې ټولنې د رسم او رواج څخه راپيدا شوی درد په ځينو برخو کي انځور کړی دی.

مالومه خبره ده غبرگونونه به ولري، خو له ځان سره يو په زړه پروي پېغام هم لري او دا پېغام د ټولنې د سمون، ناسمو رواجونو ماتيدو او د يويشتم قرن د انسان غوندي ژوند کولو په لور مي ټولنه رهبري کړې ده، زه به حتما نيمگړتياوي لرم، خو دا هم ومنی چې د ملت او ټولنې له درده ځورېږم چې هغه ترسيم او انځور ته بې اختياره څو کرښې ستاسو درانه حضور ته وړاندي کړي، هيله ده چې د پند اخيستلو په مانا يې ولولئ.

رنگ ملت 4

ستاسو رښتين.

په ښار کي په پښو روان وم پر يو سپينږيري مي سترگې ولگيدې چې
رنگ يې بلکل د عمرونو خوړلې انسان ته ورته وو خو په عمر دومره
زور نه وو، زما هسي هم له وړو او زړو سره ډير زړه لگيږي هوا گرمه
وه د کندهار گرمي وه تابه فکر کاوی چې د ټولې نړۍ گرمي همدلته
په کډه راغلې ما هم له موقع څخه استفاده وکړه د يو شناخته په حيث
مي سلام او روغې ورسره وکړ خو سپينږيری همداسي سره و
وښوریدی پوه سوم چې د خبرو علاقه نه لري، له جېب څخه يې د
نسوارو ښه پخوانی دېلی را وکښې ښه سات يې ورته کتل وروسته
يې نسوار ترې وکړ او څنگ يې ووهی، ما بيا هڅه وکړه چې پر خبرو
يې راولم لکه د نوې ناوي چې خبري په ناز او نخرو کوي.
پوښتنه مي وکړه کاکا څنگه يې؟ وږی يا تږی خوبه نه يې؟

رنگ ملت 5

- يه کاکا ددې دنيا به څه تنده او لوږه وي الله ج مو دي د ذنکدن له
تندي وساتي.

له خبرو يې اندازه راکړه چې مسافر دی ځکه د خبرو انداز يې د زابل
او غزني د خلکو په څير وو نو مي له موقع استفاده وکړه کاکا د زابل
يې او که د غزني؟

-ته څه پوه سوي چې د زابل يم؟

کاکاخو له خبرو دي پوه سوم زه هم د زابل يم خو کلونه وړاندي د
مهاجرت په شپو او ورځو کي راغلي يو همدلته ژوند کوو.

-بس بدمرغه وطن مو دی چې هرڅوک راسي موږ پر سر سر ټکوي،
ددنيا ټول انقلابونه زموږ پر سر راغلي هر بدمرغه د خپل زرو ازمايلو
په موخه همدلته راغلي، زه هم د صحرايې او ښاري ترمنځ توپيرونو او
چلندونو زوړ کړم.

د کاکا خبرو خوند راکړ خو ډير سترې ښکارېده هوا هم پر گرميدو وه
لږ بيخې اوبه مي ورته راوړي د بوتل سر مي ورخلاس کړ کاکا يو
غوږپ ترې وکړ سر يې بيرته پر وتړی.

ما پوښتنه ترې وکړه: کاکا له ژوند څخه ولي دومره گيلمند يې؟

رنگ ملت 6

-ولي به نسیم گیلیمند! زما توره زیره سپینه سوه او سپینه زیره هم دادی
پر ختلو ده لا هم زموږ حالت نه دی بدل سوی، موږ په یوه جغرافیه کې
اوسو خو لاهو هم د ژوند سطحې اسمان او ځمکه توپیر لري، د ښار او
صحرا خلک یو له بل څخه ځانونه بیګانه ګڼې، په ښارو کې دا د اوس
زمانې څه ورته وایې رواشنفکران که څه بلاوي دي دوی ځانونه په
افراط کې لیوني کړي او د صحرا خلکو په تفریط کې خپل ژوند په
دوزخ بدل کړی.

کا کا څنګه افراط او تفریط؟

-ته نو اوس راسه دی له ما پوښتنه کوي.

یا یا کا کا زما سره نه سو په خلاص چې دا څنګه لغاتونه دي؟

بانډار مو ښه گرم وو خو وخت هم انتظار نه کوی، بانډار مې بس کړ
ماول کا کا شپه دي زما سره ده ښه مجلس به هم وکړ، بغیر له پنج او
پریس یې راسره ومنله او روان سو، ټکسي ته وختلو د کور پر طرف
مو حرکت وکړ.

رنگ ملت 7

په موټر کي ناست وو د ولايت مقام سره پر عيدگاه دروازه پورته ختلو
خو فقيرانو د موټر پر بنښنو لاسونه د خيرات لپاره ونيول کاکا اوف
کړل:

همدا ستاسو د ښار ژوند دی په ولايت کي د ناستو کسانو ژوند او د
همدې فقيرانو ژوند سره پرتله کړه، ما په صحرا کي هيڅ داسي فقيران
نه دي ليدلي داټول د نسمارانو له برکته همدا حالت دی.
حيران سوم ومي پوښتل کاکا نسماران بيا څوک دي؟
همدې وخت کي ټکسي يو بل لاروي ته و دريده هغه هم را وختی
موټر حرکت وکړ.
کاکا وويل:

نسماران همدا دي سي ديموږ حق يې خوړلی، نسونه يې دومره غټ
کړي چې نه ديتا حق گوري نه ديما مازي يې پکي جايوي، ددوی مانۍ
او قصرونه ديموږ په وينو جوړسوي، په ښار کي هر فقير له موره فقير
نه دی پيداسوی، د چا حق خوړل سوی، د چا ځمکه غصب سوي، پر چا
زورواکي اوښتي او له چا ټوپکدارو غلو هرڅه وړي دي، ذکاتونه
خلک نه ويشي، يا هم د مسجد ملا په ذکات دروي، خيراتونه خلک نه

رنگ ملت 8

کوي، همدا فقيران بيرته مجبوره سي د خپلو خولو او وینو په قیمت وداني سوي مانی. ته د خیرات لپاره لاسونه جگوي او په پښو کي یې سر ږدي، دوی غلا ته مجبور یږي غلا کوي، ملي امنیت ته گواښ پېښوي، مهاجرت کوي بیا نو دیمور هیواد کي بشري قوه کمیږي همدا ټول د نابرابرۍ دیلاسه.

گڼه گونه زیاته وه د سړک پر چمپ یوه ماشومه نجلۍ د خیرات ټولولو لپاره ولاړه وه پر سر یې له گرمي څخه اوبه شیندلې زمور موټر ترې تیر سو کاکا ته بیا غوصه ورغله.

ایه نو ویني، دا د چا له لاسه، نسوار یې تو کر ښیښه یې پورته کړه، ویې ویل: د همدې ماشومي پلار به یا په غریبې کي مړسوی وي یا په نظام کي خو زمور حکومت دومره هیرجن دی سي میړه مړ که مړانه یې هم مړه کوي، بیا دوی ته فرق نه ورکوي چې زما د همسنگره د کورنۍ به څه حالت وي؟ هغوی به د خوړلو او اوسیدلو څه لري او که نه.

موټر بریک وواهه زمور ځای راوړسیده کاکا ته مي وویل راځه چې ځای مو راوړسیده کاکا هم را شوه سو او د کور په لور مو حرکت وکړ تر کوره مو هیڅ خبره ونه کړه همدا وخت د مازدیگر لمانځه مهال وو معمان خانې ته راغلو اودسونه مو وکړل جماعت ته د لمانځه لپاره

رنگ ملت 9

ولاړو تر لمانځه وروسته سمدستي د معمان خانې په لوري راغلو.
کاکا ته مې تور چای راوړ ترڅو ارام وکړي او د شپې راته کیسې
وکړي کاکا مې ارام ته پرېښود زه د کور د کارونو لپاره دباندې
راووتم.

د صحرايې سیمو کیسې

مانېام راغلم معمان خانې ته را ننوتم کاکا سرلگولی وو نسوار یې
کړې وو چې پر ما یې سترگې ولگیدې سر یې راپورته کړ نسوار یې تو
کړ ویل ښه سو چې راغلې پر زړه مې ډیرې خبرې دي همدې گېلو
راڅخه سپینزیری جوړ کړی هر وخت به مې کوشش کاوه سي له
یوکس سره دي زړه خواله وکړم خو الله ج ته راباندې برابر کړي.
زما یې هم خبرو ته ډیره تلوسه وه وقفه مې ونه کړه ماوړ کاکا د ښار
د خلکو ځینې ستونزې خو دي بیان کړي په صحرا کي څه حالت دی د
هغه ځای کیسې راته وکه.

د صحرا به نو څه کیسې وي هلته هم خلک په هغه زمانه کي زوند
کوي سي وای نړۍ دي غوا یې پر ښکر ولاړه ده که یې سر و ښوروی
نړۍ چپه کیږي، د صحرا د خلکو به هم له کومي ناروا درته و ږغیږم،

رنگ ملت 10

هلته اوس هم خلک په بدو کي نجوني ورکوي.

څنگه په بدو کي؟

ته لا په دي شيانو نه پوهيږي هلته سي ورور يا پلار قتل وکړي په جوړجاړي کي يې د کورنۍ څخه يوه ښځه ورکوي بياجوړه سره کوي. تعجب يورم کا کا نو دا خو په اسلام کي نسته دا څنگه مسلماني ده چې گنا ورور وکړي او سزا يې خور ته ورکول کيږي، ځکه الله ج فرمايلي دي چې هيڅوک د بل چا د بار پورته کولو مسؤل نه دي هرڅوک بايد خپل بار په خپله پورته کړي.

يې سر مه پسي گرزوه نو داخو يې اوله نده ټول وخت يې په همدي کي راتير سو، پر ځمکو ددوی جگړې وي، پر ملايې ددوی جگړې وي، پر بوټو ددوی جگړې وي، ملايې يې په زکات ورکړي وي.

کاکانو زکات خو بغير له عوض څخه د خپل مال صدقه ده چې بايد غريبانو ته ورکړل سي که په زکات کي عوض موجود سو نو بيا کله فرض پر ځای کيږي؟

کا کا د چايو گېلاس ورپورته کړ يو غوړپ يې ترې کش کړ، پلمېټ يې نوی کړ سر يې بالنېټ ولگوى.

خو دا اوس هلته رواج سوى ده، د پښتنو رواجونه پښتنو تر هرڅه لوړ

رنگ ملت 11

کړي دي، ځکه دی وايي چې هغه کوو څه چې مو پلار او نیکه کول.
نو کاکا که بې پلار او نیکه پر غلطه لار روان وو بیا هم دوی پر هغه
لار ځي؟

نور يې په سمه او غلطه دوی سر نه خوږوي.

کاکا خو کله چې نبي ع ص د اسلام مبارک دين راوړ نو دده خپل
سکه اکا ابي لهب ځکه تر پایه پر خپل شرک پاته سو چې ويل به يې
زه د خپل پلار او نیکه پردین ځم حال دا چې د پلار او د نیکه دين يې
اصلاً روا نه وو، بس زموږ خلکو ته همدا لویه خبر ورپاتي ده چې بس
پلار و نیکه مو کول.

په صحرايې سيمو کي پلرونه په خپلو اولادونو چندان تعليم نه کوي،
دوی يې د ځمکو په کارو مصروفه کړي، ځکه پلرونه يې وايي سي
تعليم گټه نه کوي او که تعليم وکړي پيسې نه سي په گټلای هغه يې
کله اولادونه نورو ملکونو ته ولاړسي کله په کلي کي ورڅخه سم دم
نشه يې جوړسي.

نو کاکا دوی اوس هم تعليم د پيسو لپاره کوي که پيسې نه وي دوی
په خپلو اولادونو تعليم نه کوي؟
يايايا.

رنگ ملت 12

تعلیم پیسو ته رسیدو لار نه بلکې خپل رب ج ته د رسیدو او د هغه د پیژندلو او ځان تسلیمولو لار ده.

جاهل ملت نه د هیواد په گټه دی او نه د ځان، ملت باید لوستی وي، نالوستی ملت پر نشت حساب دی او د هیواد لپاره تدریجي مرگ دی. ماشوم راغلې د لاسو پریمینځلو بزغ یې وکړ ډوډۍ هم راغله فکر مي وکړ چې کاکا به پر ارامه ډوډۍ وځوري هسي مو هم ټوله شپه سره مخه ده، ډوډۍ مو پیل کړه پر ډوډۍ کاکا له ماشومانو سره لږ خبري وکړي نور یې پام خپلې کاسي ته کړ.

ډوډۍ وځوړل سوه، کاکا هم لکه ډاکتر چې دوا پر ډکه خوا ورلیکلې وي، سمدلاسه یې د نسواري بوتل ته لاس کړ ماهرک ته وویل چې چای ژر درسره راوړه فکر مي کاوه چې بانډار باید سوړ نه سي.

اېنه دا افغانان هم...!

کاکا هم په خپلو زړو غاښو کي غاښ لرگی وهی، پر غالی یې واړه د ډوډۍ پاتي شوني په خپلو زړو گوتو ټولو یو اوبل خوا یې کتل. وروسته یې بزغ وکړ: اېنه دا افغانان هم...

تعجب ورته یوږم اه کاکا څنگه...؟

هو هو.

دوی همیشه پر خپل سر بل سوي اور ته لرگې ور اچوي او ښه یې
گرموي، پر موږ هره غمیزه زموږ له ځانغوښتنو راځي، ته لا ماشوم یې
د انگریزانو له وخته هغه کوفار سي راغلي وو دیموږ وطن ته.

هو هو کاکا په تاریخ کي مي لوستي دي، ترې خبر یم.

له هغو راځه تر ارمیکایانو (امریکایان) هرڅه زموږ د خپلو له لاسه.

کاکا نو څنگه دا هرڅه موږ په خپله کړي دي، خو امریکایان راغلل،

انگریزان راغلل، روسان راغلل ټول په زور راغلل.

کاکا نسوار تو کړ، پر ږیره یې خپل ږیره لاسونه راتیر کړل ویې ویل:

اول ځل شاشجاع انگریزان نه راوستل د خپل قدرت دي ساتلو لپاره؟

روسان خلقیانو د خپلو قدرت د ساتلو لپاره همدلته و نه ساتل؟

امریکایانو څو دوه تابعیتو والا پر موږ و نه تپل؟

چپ سوم، تر ږیره د کاکا خبري پرځای وي، ما هم په دقیقو تاریخو کي

لوستلي وو.

چای یې راوړي کاکا ته مي تور چای ور واچوی، تر کپلاس مخکي

یې یو پلمپټ خولې ته واچوی د کوټې څلورو کونجو ته یې وکتل.

ما ورغبرگه کړه کاکا خو افغانانو هم جهاد وکړ، روسان، انگریزان او امریکایان یې ټول مات کړل.

کاکا: دیغم مات دي سي موږ دوی مات کړل، له انگریزانو سره جهاد ښه وو هغه وخت هم د لویو قومونو ترمنځ د واک پر سر جگړې وې، خو د روسانو په وخت کې جهاد نه وو تجارت وو، مشرانو یې د امریکایانو پیسې د پاکستان په لاس ترلاسه کولې او کشرۍ طبقې یې پر عقیده جهاد کاوه مشران یې ټول غله وو، هغه ځوانان چې تازه به یې بریتونه راغلي وو او یا به یې د بریرې نرم ختونه پرمخ راغلي وو هغوی د اسلام او خپلواکۍ پر عقیده جهاد وکړ، مشران یې هلکه ته ترمانښه په نوم او هغه بل چیخی ورته وایې تخلص تخلص! په ټولو یې پیزنۍ هغوی هر یوه د پیسو بوجۍ غلاکولې، یوبل یوه یې مرمۍ او هوانونه غلاکول ټول همداسې درواخله. ماول کاکا چای سپړي چای درواخله.

کاکا: نه سپړي تر چایو دا دیما او دیتا مجلس ډیر گرم دی.

نو کاکا ددې ټول سبب څه وو؟ ولي موږ افغانان په ځانو نه پوهیږو؟ کاکا: ددې لپاره چې د یوې ناروغي درملنه وشي، اړینه ده چې د هغې

ناروغي سمه څېړنه وشي، علتونه يې معلوم شي او وروسته يې درملنه وسي.

د افغانانو غميزه، لکه چي تاريخي شواهد يې را زده کوي، تل د کورنيو بې اتفاقيو او له بهر څخه د پراختيا غوښتونکي هيوادونو د تيرو لاس وهنو او توطيو په واسطه پر موږ تېل شوې ده، کورنيو بې اتفاقيو په تيره بيا د قدرت مدعيانو ترمنځ اخ او ډب، ځواکمن افغان دولتونه له کمزور تيا سره مخامخ کړي دي. داسي هم شويدي چي د خپل افغان ورور د زورولو او وژلو لپاره يې د بهرنيانو سره لاس يو کړی او هم يې خپلواکه هيوادو ته زيان رسولی ده او هم د نورو غړوندي په خپله غاړه کي اچولي دي.

نو ځکه وایم چي تل د افغانانو په غميزه کي بهرنيو دښمنانو د افغانانو په منځ کي د کمزور، په شخصي گټو مینو، ځان غوښتونکو کسانو او کړيو څخه د خپلو استعاري پلانونو د پلي کيدو لپاره گټه اخيستی ده، همدارنگه استعاري ځواکونو د خپلو اجنټانو څخه د قوم، ژبې او مذهب په نومونو د افغانانو د بې اتفاقی لپاره کار اخيستی او د افغانانو مقاومت يې کمزوری کړی ده. بهرنيو استعماري ځواکونو تل

د هغو افغانانو له بې اتفاقی، څخه گټه اخیستې ده، چې د قدرت تېري او لیوني دي.

کا کا چای وړ واخیستې ومي غوښتل یو گړی یې ارام پرېږدم وروسته به ورسره پر نورو موضوعاتو هم خبري وکړم.

زموږ مسؤلیت څه دی؟

نو کا کا اوس موږ څه باید وکړو چې له دې پرديو خلکو خلاص سو، کا کا وویل: په اوس وخت کي اړتیا ده چې د شته امنیت ساتنه وکړو، بد امنی ته لار هواره نه کړو، له ستونزو سره مبارزه وکړو، پرديو ته د راتک زمینه مساعد نه کړو، بغاوت، شرارت او مقاومت ټول د یوه خړه غوږونه دي، موږ بیا باید نه د ازادی او نه د هم د خرمستی په جگړه کي گډون وکړو او نه هم ورته چک چکې وکړو، د اوسنې حالت د ښه کیدو لپاره دعا باید وکړو، گډ کار باید وکړو، باید متحد سو، او یو بل ته لاس ورکړو، موږ نور د هیڅ ډول جگړې لمن باید ونه نیسو او نه د جگړه مارانو په پښو کي بیا سر کېږدي، د هر چا چې پر وطن د بلې جگړې زړه پیرزو کیږي مړه دي سي.

رنگ ملت 17

واقیعت هم همداسي ده چې که غواړئ چې یو ملت له فقر، بیکاري، غربت، شر او جگړې څخه را وگرزوي نو د تعلیم زمینه ورته مساعده کړئ. هغه هیوادونه چې ملتونه یې بې تعلیمه وي همیشه د تزلزل په حالت کي وي او هیڅکله مستحکم اوسیدلی نه شي.

کا کا لږ خواشینی سو، بیایې پر تندي لاس ونيول، ددې ملت نه یوه ده نه یې دوي دي پر کومه ناروا، فساد، نابرابري، تعصب او خپلمنځي اختلافاتو به درته خبري وکړم.

یو گړی مي ارام پرېښود، بل گېلاس چای مي ور واچولې او سر یې دیوال ته تکیه کړ، ما هم ږغ نه لاره ترڅو لږ ارام وکړي له ما پښین راهیسې یې ږغوم لکه بې پیلوټه طیاره ستړیا نه لري.

سپینږيري هم چې یو گېلاس اوبه یې چښلې نه وي بیا یو ځل دباندې تیرېږي ده هم له معمول سره سم یاد حرکت ترسره کړ، دباندې ورسره ووتم بیرته ترې را غلم گړی وروسته کوټې ته راغلی، پرمخ یې اوبه تیري کړي وي، لږ تازه سوی وو.

کا کا واقیعت هم زما پر زړه خبري کولې، تابه ویل چې زما په زړه خبر

رنگ ملت 18

دی، خبرو یې دومره خوند را کاوه چې هیله مي درلوده د شپې خوب
ونه کړو او کیسې وکړو.

نړیوال او زموږ غم!

کا کا په خبرو پیل وکړ ویې ویل چې: دوی فکر کوي چې نړیوال زموږ له
غمه مړه دي.

کا کا کوم نړیوال او څوک داسي فکر کوي؟

همدا ملت بیچاره! خو خبر نه دي چې نړیوال او په ځانگړې توگه هیڅ

هېواد نه غواړي، چې افغانستان دي ددوی د پیسو او مرستو په

واسطه په بنسټیزه او اساسي توگه و رغول شي، ملت دي جوړسي او

له نړۍ سره دي سیالي وکړي؛

دلته هره اوښکه یو تمثیل دی، له امریکا او ټولې نړۍ څخه د

افغانستان په لور په ټانکرونو، بیلرونو او بکسونو ډالر راغلل، دا ددي

لپاره نه چې افغانستان په و رغول سي، بنسټيزي او اساسي پروژي

رنگ ملت 19

ترسره سي، د فقر او لوږي كچه په راتپته سي، د تعليم لپاره پري
اساسي او بنيادي كارونه ترسره سي، د كار اساسي زمينه پري
مساعده سي؛ بلکې يوازي د ارام او فكري تمرکز بدلولو لپاره په
مصرف ورسيدې، ټول په كارو اخته وو خو خبر نه وو چې د څه لپاره
او گټه يې څه ده.

هر چا چې به پر پيسو خپته واچوله هغه به هڅه كوله چې ټولي د ځان
په نامه كړي، چې په اخير كې موږ په هغه كيفيت بنسټيزي پروژي
افتتاح كړي چې رنگ او كيفيت به يې د پروژې نه وو، زما ښه پياد
سي چې زموږ په ولسوالۍ كې يې پر عامه ځمكه باندي چې اوس مي
سم ذهن ته نه راځي د ۱۰۰۰ په شاوخوا كسان په ۲۰۰ افغانۍ د
ورځي روزانه كوله پيسې د امريكا وي او پر عامه ځمكه يې بغير له
ضرورته او يو منظم پلانه غارونه وكنبل چې تراوسه همداسي پاتي
دايې ما دسترگو ليدلی يومثال در كړ چې ټول مصارف يې پر همدې
پروژه قياس كړئ.

فكر يو وړم د كاكا خبري رښتياوي، زموږ ملت په جهالت كي
ترستونې غرق وو، خو دوی موږ په يوه ډبه غوړو، بيسكوټو او يوه

رنگ ملت 20

بوجی غنمو تر ایستلو، کله به راته پاکستان وراسته غنم راولپېرل او
کله به یې یوبل هیواد. همدا ملت یې ټول وخت په لاس نیولو مجبور
کړ، ملت فکر کاوه چې همیشه به د بل تیاره یا ورسته را رسیږي د
ځان غم یې نه کاوه د نس غم اخیستی وو، خدای خبر څه وخت به
پردی کټ په نیمه شپه ترې یوسي همداسي وسو لامو بیا هم ملت په
هغه حالت کي قرار لري، زموږ اساسي ستونزه د نس ډکولو نه وه، د
ملت جوړولو وه، زموږ د مکتب دیوالونه سیمټي جوړ وو خو نصاب
یې بلکل پر پردي معیار جوړ وو، د هر صنف نصاب د هغه صنف دزده
کوونکو تر سطحې دوه چنده لوړ جوړسوی وو، اخیر به هم زده
کوونکي ښه سم شنه په والذی فاریغیدل، زموږ ستونزه د یو ښه
ښوونکي وه، زموږ ښوونکي چې به صنف ته راغله ټول وخت به یې
په تلیفون او خبرو تیر کړ، ډیر وخت به داسي وي چې یو ښوونکی به
راغلی زده کوونکو ته به یې وویل چې نن سترې یم بانډار به وکړو،
زده کوونکو هم دا حالت پر اسمان غوښتی هغوی د خپل راتلونکي په
اړه فکر نه کاوی، ښوونکي هم د خدای مسؤلیت، نبوي رسالت او
حلال معاش غم نه خوړ ځکه چاترې پوښتنه نه کوله.
ساعت ته مي وکتل پاو کم لس بجې وي، کاکا ته مي وویل خوب

خوبه نه درځي.

سترگې يې په زور سره کش کړي شا او خوا يې وکتل يايا خوب دي
هغوی کوي چې غم نه لري.

کا کا نوتاسو خو په پرديو غمونو خپله زنده گي خرابه کړي.

تلویزون که کتابتون!

په همدې وخت کي يې پر تلویزون سترگې ولگیدې.

بنا نوتا هم دا دي خارجانو شی لگولی؟

هو کا کا کله کله پکښې خبرونه اورم او د وطن له حالاتو ځان خبروم.

په کور کي کتابتون لري؟

هو کا کا ښه غټ کتابتون لرم.

نو دیمور د ملت غږیت خو دادی چې د تلویزون لپاره ښه لویه الماری.

جوړوي، لوی ډیش (تلویزون) پکښې پروت وي خو چې پوښتنه ترې

وکړي هلکه کتابتون لري سر و ښوروی ولا پیسې نه لرم، نو درواغجن

ملته چې د ډیش لپاره پیسې لري او د کتابتون لپاره دي پیسو ته

ملاماته وي خود به همداسي خوار یې.

د کا کا خبري ډیر خوند را کړ ځکه په ۲۱ پیړۍ کي ترټولو غني کس

هغه دی چې د تلویزون پرځای په کور کي لوی کتابتون ولري، زموږ

رنگ ملت 22

ستونزه غریبې نه ده، ملامتي نه منل ده.

کا کا خو ددې ملت روزونکي استادانو سره هم ډیر ظلم کېږي.

هو هو پوهیږم.

نسوار یې وکړ او پښې یې و غزولي وېې ویل: د استادانو سره هم په

دي هیواد کي سم چلند نه دی سوی، موږ یې وینو چې همیشه ددوی

پر معاشاتو غم وي، کله یې وځنډوي، کله یې بیخي ورنه کړي او که

یې ورکړي هم دومره لږ معاش دی چې معلم مجبوره کېږي یو بل

شخصي کاروبار یې ترڅنگ وکړي بیا نو د معلم فکر پر دوو برخو

وویشل سي، شخصي کاروبار او دولتي وظیفه. زموږ د ښوونکو لږ

معاشاتو او په ټولنه کي ددوی حیثیت خلکو له پامه غورځولی، د

والي، وزیر، قومندان او ولسوال خو ښه سم کاروبارونه جوړ وي بس

یو همدا غریب معلم دی چې نه یې معاش لوړیږي او نه پر وخت

ورکول کېږي، خو الله ج دوی تر هر چا نژدې دي، همدا استادان دي

چې د نبي ع ص د سپیڅلې مسلک تقلید کوي او راتلونکی نسل

روزي.

یو گړی مي کا کا ارام ته پریښودی او زه هم د کور لوري ته راغلم،

کور کي ټول ویده وو زه او کا کا وینې پاته وو فکر مي وکړ چې همدا

رنگ ملت 23

نن شپه ښه موقع ده خوب سبا هم کيږي خو خدای خبر حاجي کاکا بيا چيري او پر کومو وطنو وي، بس دباندي ووتم دوکانونه خلاص وو د سپينږيرو د عمر په پای کي د خوراک داسي شيان خوښيږي چې پاسته وي ځکه غاښونو يې ځواني تيره کړي وي د کندهار د تازه توتو وخت وو تازه توت مي په پنځه دقيقې کي راوړل، کوټې ته چې را ننوتم کاکا له ځان سره مړه غزله ترنم کوله اکثره په ذهن ځوان سپينږيري همداسي وي، خو بس زما د پښو ښغ يې د ترنم مرغه والوزوی، توت چې يې وليدو ويل تاهم با تر ښه ډيرو دي کيناستلو اراده کړي. و شرميدم، ماوړ هسي نه خپه سي ماوړ نه نه زه ستا عسکر يم پر تا امر پر ما اجرا مازي ښغ کوه چې خوب درغلی نور تا او خوب سره پريږدم.

ويل يې: يا هسي گف مي کاوه، بيا به داسي مجلس پيدانه کړم، توت اماده سو خوراک مو پيل کړ يو کړی مو د گيلو او شکايتو ژوند شاته پريښود او د توتو په خوړلو مو پيل وکړ، همدې وخت کي مي ذهن ته راغلل چې شلومبی راوړم کاکاته مي وويل هغه هم ومنله شلومبی مي راوړ نور نو د خورک هغه مزیداره مرحله وه چې ښه يخ شلومبی په

گرمه هوا کي له توتو سره مل وي بس څه ووايم چې بانديار دي ختم
سي.

د اکثريت افغان ځوانانو د واده داستان!

وروسته مي پوښتنه ترې وکړه: کاکا واده دي کړی دی؟
هو خو خو .

خبره يې ورک کړه، خير دی کاکا ولي زړه نا زړه سوي؟
زموږ به خو څه ښځي وي، ښځي او که مزدوراني، ښځي او که
مظلوماني....

ولي کاکا ستونزه څه ده؟

زموږ ټولنه چې ترټولو ځان ورته ډير بسلمان بسلمان(مسلمان)
ښکارېږي همدوی تر ټولو ډير غيږي انساني کارونه کوي، ځيني يې
يوازي لونيې د عايد سرچينه گڼي او په ښه ډيرو پيسو يې خرڅه کړي،
دانه گوري چې ديمازوم ځوان دی، کاروباري دی، نشه يې دی، د مور
او پلار ازار دي، څه بلا دی بس چې پيسه شريفه دي ور مخته کړه
نور يې غړي ورته مړه سي، بس په هغه ورځ د خپلې لور جنازه وکړي،

رنگ ملت 25

پلار يې وروسته په هغو پيسو ځمکه رانیسې، یازوی ته پري واده وکړي بس خبر نه یې چې د لور ژوند و دوزخ ته په کډه ور وور یانه دوی ته فرق نه ورکوي.

خاوندان یې هم که انسانان وو خو ښه خبره ده کنې دي اوس زماني وال خو بس فکر کوي چې ښځه یوازي د نفسي خواهشاتو لپاره ده بس خلاص، دوی فکر کوه چې ښځه یې نه سیال لري، نه زړه لري او نه هم ارمان، بس د ښځې او حیوان فرق نه وي، هره ورځ وهل، ټکول عادي وي، د پلار له کوره بنده وي، دمیرمني یې هیڅ سیال نه وي، د هغې مور یا د کورنۍ غړي که راسي خاوند یې بیگانه گڼې حتا د سیال په سترگه هم نه ورته گوري، نه یې هم ښه معماري کوي، بس همداسي شین زوند وي، پلار خو یې پیسې واخیستې نور یې د لور په مخه ښه.

ماهم واده وکړ اولو وختو کي د خسر گنۍ کره نه تلم هغوی به ویل چې مور یې تعویزان په کړي، وخت تیریده مور مي راته وویل چې یوځل ورسه چې ورغلم او راغلم بیا په کور کي پر ما ښه ورځ نه وه، بس ټوله ورځ به دغه کیسې وي سي زما په زوی خسر گنۍ تعویزان کړي، بس پر یوه حالت هم ژوند نه برابریده، زما خور مو ورکړي وه په

يوه کلي کي چې زما خور به خپل خاوند راوسته ويل به يې اه گوره
خومره خوانبې او ښځه پر گرانه ده په خپله يې سپره گرزوي، خو چې
زوی به يې دا کار وکړ اسمان به ځمکي ته راغلی ځکه دوی ويل چې
دا خوانبې تعویزان پري کړي.

ژوند ډیر تریخ سو په دي ډول سره هره ورځ به مي له ځان سره فکر
کاوه چې دا اوس په څه غم اوښتی یم، خو لنډه به يې درته کوم درې
کاله مي د واده تیریدل چې میرمنه مي مړه سوه ماهیخ اولاد ترې نه
لاره او هغه ورځ مي وعده وکړه چې نور بیا واده نه کوم، یا باید مور
پرېږدم یا واده خو مور شیرینه وي، د بخښې محراب وي، د جنت
دروازه وي دا امکان نه لري.

کاکا نسوار وکړ، ما د توتو لوبښې ټول کړ، او بیرته راغلم.
ما ول هو کاکا همداسي ده ځکه لومړی شهیده ښځه وه او لومړی ښځه
وه چې اسلام يې قبول کړ، همدا ښځه ده چې د انساني نسل د پایښت
لپاره مبارزه کوي. ښځه مور ده، لور ده او میرمن ده، همدا ښځه ده چې
ورڅخه بغیر د یو نارینه ژوند او ایمان نیمگړی دی، موږ د ښځو هر
ډول حقوقو ته هغه چې د اسلام مبارک دین ورکړي وي باید ژمن او
وفاداره و اوسو، هر پلار ددې ترڅنگ چې ښځو ته حجاب سپارښتنه

رنگ ملت 27

کوي، خپلو اولادونو ته دي د خپل نظر کښته ساتلو سپارښتنه هم وکړي ترڅو يو اسلامي ټولنه مو رامنځ ته کړي وي.

که د خپلو ښځو دعزت لپاره زمری وي، نو د پرديو ښځو د عزت اخیستلو لپاره له ځانه سپی نه جوړوي، که هر پلار خپله لور دباندي د شرمښ خصلته انسانانو له ويري نه پریردي، نو یوازي به یې خپله لور ساتلې وي؛ خوکه یې پلرونه خپل زامن په عالی تربیه و روزي او د بل ناموس له ازار او اذیته یې را وگړزوي نو ټولې نجونې به یې په امان کي کړي وي.

کاکا هم سر و ښور او نه سوار سم دم ور اخیستی وو، خبري له وسه نه کیدي، ماهم یو گړې ارام ته پرېښودی، ترڅو د نسوار نشه یې سر سي.

تر خولې مي ناڅاپه همدا جمله راووتله او کاکا مي مخاطب کړ: خپلو پښو ته د تلو په وخت کې پام وکړه تل یوه مخکې او بله ورپسې وي، خو نه وړاندنۍ پښه مغروره کیږي او نه هم شاتنۍ پښه شرمیري، ځکه په دې پوهیږي چې په یوه حال نه پاتې کیږي؛ د ژوند ورځې هم

رنگ ملت 28

همدغسې دي يوه ورځ ماته بله ورځ بریا وي. نو بریا ته مغروري او
ماتي ته ناهيلي مه كوه.

كاكاوويل: ته هم بد نه يې په ځينو شيانو دي سر خلاسيږي، مازي دي
ماته ځان اچولي.

ماول نه كاكا، تاسو د تجربو خاوندان ياست موږ ستاسو له تجربو
څخه ډير څه زده كولاى سو هغه چې موږ په كتابو كي هم نه وي
ليدلي.

كاكا را پورته سو د نسوار نشه يې ختمه سوه، نسوار يې تو كړ او د
چايو گېلاس يې خولې ته ونيوى، لاسونه يې لږ لږ رپرديدل شايد نور
يې د ځوانې مرحله تيره سوي وي د چايو غږ يې وكړل او سر يې
بالښت و لگوى.

وطنپالنه څه ته وايي؟

پوښتنه مي وكړه: كاكا وطنپالنه څه ته وايي؟

ويې خنډل ښه پوښتنه ده.

وطنپرستي انتخاب نه ده، دا ستا خوښه نه ده چې وطنپالنه كوي او
كنه بلكي دا ستا وجيبه او مسؤليت دى، او كه يې نه كوي نو بايد

رنگ ملت 29

جزاء و وينې، ته به خامخا د وطن له دښمن سره دښمني او د وطن له گټو سره مينه کوي. د وطن اوبه، هوا، خاوره، او تر هر څه مهم، دغه شخصيت او هويت يې چې تا ته درکړی، ټول پر تا پور دی.

وطنپالنه د ډوډۍ خوړلو په څير نه ده چې د ضرورت پر وخت يې و خورئ او نسونه په ډک کړئ، چې کله مو معده و پر سپرې بيايې اخراج کړئ؛ وطنپالنه يو طبعي احساس دی، انساني همدردی ده، د خاورې او تابعيت حق دی، پر وطن قرباني ده، د خاورې ازادي ده، چې له خپلې خاورې او وطن سره د تل لپاره پالل کيږي، ساتل کيږي، روزل کيږي او هيڅکله هم وطنپاله همدا مينه نه اخراجوي.

خو زموږ هغه تر هغو په وطن کي اوسي چې گټې يې خوندي وي، ژوند يې په بلډينگو کي وي، کوم وخت چې يې زړه ناقراره سو په هغه گړي وطن ترک کوي او ځي چيرته بل ځای کي کډه اچوي، دا نه وطنپالنه ده، نه د خاورې حق دی او نه د اوبو حق دی.

دلته ټول د پيسو پر سر جنگونه کوي، که هر يوه ډيري پيسې ورکړي د هغه طرف نيسي، د خپل قوم په هر ډول مفسيد انسان پسي دريږي ځکه ددوی د قوم، قبيلې او يا سيمي دی، دانه گوري چې څوک د خلکو او خاورې په گټه دی او څوک نه دی.

رنگ ملت 30

تعصب ټول د خپلو قومونو پر دلالانو راټول کړي، حق يې هیر کړی دی، د رانده انسان درملنه کېدای شي، مگر د ناپوه او متعصب درملنه ناشونې ده، تعصب بیا انسان ړندوي او له عقل يې خلاصوي، تعصب یوه تېروتنه ده، اوس دا توپیر نه کوي، چې دا تعصب د دین، مذهب، نژاد، قوم، رنگ او حتی شخص په اړه وي. متعصب انسان همېشه د خپلو ټولنیزو نیمګړتیاوو پټولو لپاره په تور، تهمت افتراء، درواغو، جعل او دسیسو لاس پورې کوي.

له دې غافل دی چې د مېړني انسان د پېژندلو تر ټولو ښه لار، په خپلو تېروتنو اعتراف دی. له تعصب ډډه باید وکړو، تعصب پر ځای او بې ځایه نلري. تعصب، تعصب دی.

دوی همېشه د خپلو ګټو پر سر جنګونه کوي، د هر چا ونډه چې ښه غوښته وه د هغه پر ونډه يې اچوي، دوی همېشه د خپل جهالت له امله د نورو د موخو ښکار شوي، زموږ جنګ پردی نه دی، همدا زموږ خپل جهالت دی چې موږ سره جنګوي، همدا زموږ مظلومیت دی چې موږ سره جنګوي.

جنګ له ټولنې د سکرو کان جوړوي، چې هرڅوک ورننوزي پکښې

توريږي، جنگ فساد پيدا کوي، چې جنگ ورک سي، فساد هم ورکيږي، مفسد به هم ورک سي.

د کاکا خبري يې يو په بل پسې لکه د تسبيح پېيل خوندوري وي شپه هم دولسو بجو ته پر رسيدو مجلس گرم وو هڅه مي کوله چې خاموشي را پيدا نه سي ځکه موقع په لاس راغلې وه، عجب بحث وو او جالب کيف يې وو.

کاکا يوځل بيا دباندي ووتی، خپل عادت يې ترسره کړ، راغلی يو او بل خوا يې کتل له بدنه يې قوت وتلی وو، راغلی ځان يې واچوی پنبې يې و غزولي پوښتنه يې راڅخه وکړه. ماهم ورته وخنډل ماول کاکا شايد نوبت ستاسو وي. بڼه مو سره وخنډل.

فساد ولي رامنځ ته کيږي؟

کاکا پوښتنه وکړه: تاسو خو پاکولتې والا ياست.

ما لنډ جواب ورکړ چې فساد دلاندي څو عمده عواملو په خاطر رامنځ ته کيږي او ټولنه ورڅخه نه جبرانهېدونکي زيانونه ويني.

کله چي تقاضا لوړه شي او عرضه کمه شي فساد رامنځ ته کېږي.
بېوزلي چي کله شديده شي فساد رامنځ ته کېږي. دزيات ثروت د
ترلاسه کولو په خاطر فساد ته لاس اچول کېږي.
همدا لاملونه دي چي نن ورځ زموږ په ټولنه کي فساد ډيري ريښې
کړې او لا په شدت سره روان ده، که يې په وړاندي و نه درېږو موږ به
ډير وځپي او ممکن له ژوند سره مخه ښه وکړو.
زموږ تجاران توکي گرانوي، غريبان يې د رانيولو توان نه لري، يوه
ورځ ډالر يوه روپۍ لوړ سي پنځه مياشتي ور سره د توکو نرخو لوړ
کړي خو ډالر دويمه ورځ بيرته پر شا سي، بې کيفيته درمل، د سون
توکي، د ژوند اوليه مواد په لږ قيمت را واردوي همدلته څوک ترې
مري او څوک دومره نه لري چې پرې نس ډک کړي.
افرين، کاش زموږ په ټولنه کي ټول همدا ډول فکر درلود نن به ولي
فساد زيات وو.
ماول کا کا خدای دي وکړي چې ستاسو پوښتنه لږ ځواب سوي وي.
ويې خندل يا دغسي خو ماشاالله ښه يې.

ټولنيز نزاكتونه!

سترگې يې و مونږلي او د کوټې چت ته يې وکتل وروسته يې وويل:
زموږ خلک هم بغير له اجازې هميشه د نورو په چارو کې مداخله
کوي، هيڅ ټولنيز ژوند او نزاكتونه نه پيژنې، هميشه پر سوځلو
زخمونو ملگې دوږوي،

د يو کس په زور مېايل، شکيدلو جامو، زړو بوتو، خرابو وسايلو او
ټولو هغه څيزونه چې يوکس يې د خپل غرټ له امله نه شي کولای
چې نوي يې کړي ريشخند، ټوکې او خندا وي کوي، په وار وار يې
پوښتنه کوي چې ولي ولي؟ دا اصلاً په هيچا پوري له لويه سره اړه نه
لري، خو بيا هم دوی نور فسخندوي او شرموي يې.

ما ور غبرگه کړه ماول هو کا کا خوکه يې حسن نيت ډير وي او زړه يې
پرې خپه کېږي، بغير له پوښتنو ورته هغه څيزونه نوي کړي او د
تحفي په شکل يې ورته و سپاري او ووايي چې همدا مي خاص

ستالپاره رانيوئ او بايد استعمال يې کړئ هله نو بيا هم دوی نران دي
او هم بانزاکته.

ما پوښتنه ترې وکړه:

کا کا د امريکايانو د راتگ گټه څه وه؟

گټه دي سر وخوري، خو ټول يې په پيسو روږدي کړو، کور په چور
يې سره اخته کړو، په افغانستان کي د امريکا شتون چي کومي
ستونزي راولاړي کړې، ټول ترې خبر يو، خو هيڅوک حال نه وايي،
افغانستان يې اشغال کړ، ملي حاکميت او خپلواکي يې تر پښو لاندي
کړه، د ټولني غله، مفسدين او ډاږه ماران يې پر موږ مسلط کړه. د يو
يو فرد لپاره يې ټول کلي په مکمل ډول بمبار او ويجاړ کړه، مسجدونه
يې راته په يو او بل نوم وران کړه، ودونه يې بمبار کړه، د قومونو تر
منځ يې دښمنۍ راته پيدا کړي، له گاونډيو هيوادونو سره يې داسي
دښمني راجوړه کړه چي حلول يې ناممکن دي، د افغانانو وژل په يو او
بل نوم، چاپې، بې عزتۍ او ترورونه ښه په عامه د دوی له لوري. او
افغانان ددې جگړې د سون د توکو په څير کارول کيده.

رنگ ملت 35

د کاکا خبري له ډیر شدت او احساساتو ډکي وي، واقیعت هم همداسي وو، موږ د پردۍ جگړې ښکار سو، ټول وطن بمبارسو، دوی د طالب او طالب بیا د عسکر په نوم ښه بازار گرم ساتلی وو همدایې زموږ هیواد ته تحفه وه، له وتلو سره سم یې خپل نازولي لاسپوڅي هم ولیږدول او خپلي توکي څه چې د انتقال وړ وي انتقال یې کړي او څه چې د انتقال وړ نه وي همدلته یې لکه د جنگ په میدان کي سوځول سوي توکي په دي حالت واړول.

خو موږ هم باید د ژوند هرې ناخوالي ته ځواب ووايو، ستونزو ته وسله باید پر ځمکه کي نه ږدو، د هوډ په قوماندو او د روح په ځواک دخیالونو ښارته ننزو، دستونزو کاروان لوټ کړو، اندېښنې ووژنو، داحساس ځوانانو ته ډاډ ورکړو، د گل حالات له بلبل نه زده کړو، همدا حقیقي ژوند دی.

کاکا ته مي وویل چې شپه پخه سوه، که خوب درځې ویده سه، زه بغیر له تاهم په شبگیرو عادت یم، د خپل ملت حالت مي ژپړوي او کړوي مي.

کاکا وویل: یايا پر مایې هم فرق نسته، همیشه یوازي یم نن غواړم ښه زړه خالي کړم، دبلۍ یې په دوو گوتو و ټکاوی او سر یې ور خلاص

کړې، خولې ته يې نسوار د دېلې په سر کې ور تس کړې، هغه هم خاص لکه د ښکاري نخښه پرځای ولگیده، ددېلې سر يې ور بند کړ شنه غمیان يې ددېلې پر سر موبښتي وو څنگ يې وواهه.

د افغان ځوان تعليم، تحصيل او ژوند!

کا کا پوښتنه وکړه ماته يې وويل ستا د ژوند او تعليم په اړه راته ووايه څنگه تر دې ځايه را رسيدلی يې؟

ماول کا کا څه يې کوي، موږ هم د نورو افغانانو په څير ښه ورځ لکه په کال کې دوه اخترونه ډير لږ لږ ليدلې خوبياهم د لوی رب ج شکر ادا کوم چې دومره عمر يې را کړی.

کلونه وړاندې د خړ کلي د ملا له کور سره مو د جومات په حجره کې د ژوند لومړنۍ زده کړې پيل کړې، کله به ملا صاحب نه و او کله به د ملا صيب طالب جان نه و خو هغه لږ و ډير کې يې د يوه داسي دين په ژبه پوه کړم، چې ما د عصري علومو په له ډيرو کتابو نه دي اخذ کړي. د ملا صيب يې جنت ځای خو د کلي خړ ديوالونه، د پتي کارونه او د ژوند نا ځوانه اقتصاد ودې سرحد ته ورسولم، چې زيات وخت به مو د کور کلي او کليوالو د پتي پر سر جگړو او ددې بدبخته ملت په ډيرو

انقلابو به هم د ملا او هم د کلي ژوند و. درس کله پوره کله نیمګړی و؛ کله د کفارو بمبارونه او کله د مسلمانو ځورونه بس! ملا اکا خو و رټلی موږ یې نور لا په معشومتوب کې له ژونده سترې کړو، اوږد به نه ځم، خو لنډو کې به یې ووايم، دوه کاله وروسته زموږ د کلي سره نژدې بازار کې ښوونځی پیل شولې، موږ د درس په ځای د کتابچو، شنو بستيو او تورو تختو باندې د سپین تباشیر لیکلو په شوق ورغلو، ورو ورو، مو ښوونځی پیل کړل، شوق او ذوق مو په رښتیا را څخه بدل شو، زده کړې شوې، ښوونکی شوه، ملا صیب هم هلته و، بس دې ټولو یو ځای کېدلو سره ما هم د زده کړو تابیا ونيول او سم دم مکتبي شوم. د کلي طالب به د حجرې مخته د مکتبي په نامه راته وایه، یو نیم د کلي سپینږیرو به په کافر تعبیروله خو ما به د ټولو دلایلو پر ځای یوازې د ملا صیب شتون ورته راوړه، هغه و چې له سترېو، سختیو، مسکینو وروسته د کلونو مودې را په تیره د ښوونځی دولس ټولګی مو خلاصې کړلې، ښوونځی څخه چې فارغ شوم، زه خو د ماشومتوبه د کلي پر سر سارې باد وهلی وم؛ یتیم وم، پلار مې د نورو په جګړه کې د بازار په مینځ کې شهید شوی و، ما یې ماښام د څه شي راوړلو په نیت د مسجد مخه نیولې وه، خو ناځوانه زمانې یې هماغه د مسجد

مخې ته د شو موټرو سره يو ځای جنازه راوړه، مور مې يوازې زه
هڅولم او کشر ورور مې نه پوهيده، اوس هم ځکه نه پوهيږي، چې
ماما مې خورا حوصله او مينه راکړې، ولې کله کله يې تشه محسوس
کړم، دا د ژوند حقيقت دی، چې پلار مې نن زه د کوڅو هلک د ښار په
لوستي سړي سره پيژندلی وای.

اوس د ښار لوستی ځوان يم، کليوال يم خو د ښار له ښاري ځوانانو
سره د ژوند په ټولو پړاونو کې د علمي ډگر سيال يم. زه د ژوند هرې
سترې ته په غيږه ورغلم او زما به هڅه دا وه، چې دا د ښار زلمي يو
وخت ستر وه خو اوس يې موږ هم د معنويت سترتوب کتار کې ځان
حسابو. زه ښه په دې يم، چې د ښار او کلي دواړه حالته درک کولای
شم، زه د کليوال ماشوم د موټر ږغ ته د خوشالۍ احساس هم درک
کولای شم خو د ښار د ماشوم طيارې ږغ ته خوشالي هم درک کولای
شم. نن د ښار په لوړو منارو کې د ښار د زلمو سره د معنويت يوه غټ
برج ته په ختلو لگيا يم، که وخت راغلی، له هر کليوال ماشوم سره به
د ښار هره کوڅه د هرې حجرې له طالب جان سره پل پل کړم او دده د
موټر ږغي ارمان به په طياره ور بدل کړم.

رنگ ملت 39

خو هو کلیوال ساده ولې ژمن، عادي ولې مېړنۍ، نالوستی ولې مودبه،
خیرن ولې په زړه پاک او سر لوړی ځوان دی.

نن ملا صاحب هم په نصیحت کي ویل چې د کوم کسان چې جنت ته
داخلېږي دوی به ټول دیرش کلن وي، عمرونه او قدونه به د ټولو دا یو
شان وي کتابي خبره ده، خو ما له ځان سره وویل چې موږ خو په دنیا
کي نه د شل کلنۍ او نه د دیرش کلنۍ هغه جذبه او ذوق ولیدی چې
کوم یې الله ج موږ ته جنت ته په داخلیدو سره راکوي، خیر که مو
دلته نصیب نه وو سوی په هغه دنیا به مو ارمان پري و خیزی.

کا کا سر وښوروی، رښتاهم ستا ژوند له صندانونو سره لوبه ده؛ خو
کله هوډ، ژمنتیا او د اقرباوو مینه انسان تر هر امتحان روغ باسي.
لنگوته یې پر ځمکه پرته وه، سربې په دواړو لاسو ښه ټینگ ټینگ
وگړوی تابه فکر کاوی چې د عمرونو خیرن دی، خو کا کا ملامت نه
وو ډیر غمونه پرې تیر سوي وو، لنگوته یې ته یې لاس کړ سمه او خرابه
یې وتړله ښه یې وکړ لمنځونه به وکړو هسي نه چې ملا راباندي ښه
وکړي.

ما هم ورسره پټو وغوړوی او پر لمانځه و دریدو، خو په ذهن کي مي
د ملا لفظ لا پاتي وو، خیر لمنځونه مو وکړو، کا کا وویل د غمگي

رنگ ملت 40

غوماسي (مچر) دي سي سم دم له انسانانو سره جنگيږي.

ملا مت هم نه وو ځکه د کندهار غوماسي داسي په نام وي لکه د ارغنداب انار.

ماول کا کا په صحرا کي مو له ملایانو سره څه حال دی؟

څه وړ حال به مو وي؟ خوبس دوی هم لکه بې پیلوټه طیاره مصرف د

بل له کوره وي، ددوی یې څه چې پر وطن او خلکو څه وړ حالت

راځي، ملایان هم په خپلو کي سره جوړ نه دي، یو پر بل یې د سلفي،

وهايي او پنجپيري نومونه ایښي، په نصیحتونو کي د خدای ج کلام

پاته وي دوی یو پر بل ټاپې سره وهي، ملت د پان ومخته ولاړ دی، پر

کومه ولاړ سي؟ د چا داومني؟ ټول ملت یې په شک او تردد کي

اچولی یو وای ها کوی دا مه کوی ابل بیاوایې هغه ونه کړی که مو

وکړل ولاړاست په دوزخ کي لگيږی، بس همیشہ د خپلي ملایې غم ور

سره وي، له ماشومتوبه تر بوډاتوبه زه ددوی دا یوه خبره اورم چې ښه

کوی بد مه کوی وه د خدای بنده یو بل څه خو هم ووايه، بس که یې

ویل هم هغه د دوزخ صفتونه درته کوي، جنت بیخي لکه زمور لپاره

چي جوړسوی نه وي، بس ځيني منځلاري ځيني افراطیان او ځيني

تفریطان دي.

رنگ ملت 41

ماول هو کاکا د محراب ارزښت په اسلام کي ډیر لوړ او مقدس دی، همدا محراب د ملت د لارښود او اصلاح مسؤلیت لري، افغانه ټولنه یو سنتي ټولنه ده، همدا ملایان کولای سي د وطن په ابادۍ او رغوونه کي رغنده رول ولوبوي خو که یې دوی وغواړي.

کاکا سر و ښوری بس نو منې یې په چا؟

زه ولاړ سوم د ځم یخې اوبه مي ورته راوړي اول په ځای کي لږ راجگ سو وروسته یې گېلاس پر سر پورته کړ او خالي یې کړ، پر ږیره یې لاس راتیر کړ او څنگ یې ولگوی.

ډیورنډ لاین!

ما بحث گرم کړ او پوښتنه مي وکړه کاکا د ډیورنډ لاین په اړه په صحرا کي خلک څه فکر کوي؟ هغه ټول زاړه گگن پښتانه دي، د اوسنی زمانې د روشنفکرانو په څیر نه دي چې خپله خاوره دي و بل ته ور پرېږدي، هغوی دا کرغېړنه کرښه په هیڅ صورت نه مني، دا خو د ځمکې مسله ده او پښتون ته خپله خاوره او ناموس یو ارزښت لري، که یې نن خاوره یوړه سبا مو ناموس ته لاس را اچوي، د صحرايې سیمو خلکو ته حکومت هم په یوه

سترگه نه گوري خو دا مسله د ملت ده د حکومتونو نه ده که سل او زر ځله واکمنان ور امضا کړي خو زموږ کړوسيان يې لا هم نه مني، دا زموږ پر زړه تيره سوي کرښه ده چې هيڅ وخت به يې ونه منو دا که يې حکومتونو د خپلو سياستونه قرباني کوي او يانه خو ملت يې هيڅکله نه مني، موږ پر همدې خاوره سل او زر ککړۍ قرباني کړي څنگه امکان لري چې موږ دي ومنو.

ډيورنډ لاین د افغانانو عزت دی، حیثیت دی، ناموس او د مور وطن یوه ټوټه ده؛ ډيورنډ لاین یوازې یو ساده ازغن سیم نه دی، همدا د لوی افغانستان پر سینه هغه کښل سوي زخم دی چې باید په یوځای کیدو سره یې تداوي وشي؛ نه په پریښودو سره. دا زخم یو حقوقي بحث دی، د احساساتو بحث هیڅکله نه شي کیدای او نه هم هیڅ ډول لاسته راوړنه یې په مقابل کې دا زخم جبران کولای شي، د همدې ډيورنډ موږ په سلو او زرو ککړیو ساتنه کړې او کوو به یې هم. ماور غبرگه چې ته وا څومره خوند به وکړي، که یوه ورځ د ملي غزا په نوم ونومول شي او په ټولو گډ حشر وکړو ترڅو د ډيورنډ لاین له منځه یوسو او ټول ازغن سیمان یې د پېښور او کوهاټ پر هغه اخيري سرحدونو ور ولگوو چې ستاسو اصلي ځای نور همدا دی.

رنگ ملت 43

کالام، لنډی کوتل، پېښور، کوهاټ، بڼو، مهرانشاه، لکي مروت، وانه، ژوب، گواد، باجوړ، چمن، کوټه او داسي نور دي بيا زموږ مبارک سي.

په هغه ورځ به دا ملت د ارامۍ ساه واخلي، سياستونه به ملي سي، مداخلې به کنټرول سي او د ملت د زړه زخم به جوړسي.

کاكا سر وښوروی او ويې ويل كاش همدا ارمان مي پوره سي، چي دي تور پنجاب لمن پر سر ور واړوو او لوی افغانستان رامنځ ته كړو. هڅه مي كوله چې د كاكا له خولې زياتي خبري واورم نو مي ځكه هر گړی موضوع بدلوله او هيله مي لرله چي په همدې شپه كي پر ډيرو موضوعاتو خبري وكړو.

داخل كاكا له خپلو پيل په وكړ او ويې ويل:

دا هغه وفاداره ملت دی، چې له سلو كلو وروسته هم د ډيويد جونز لار تعقيبوي او اكثريت چارې يې دوی ترسره كوي. پوه سوم چې كاكا يا ليك لوست لري او يا هم يوبل لوستي ورته همدا داستان بيان كړ پوښتنه مي ترې وكړه هغه څنگه كاكا؟

رنگ ملت!

دا هغه ږنگ او په جنگ ملت دی، چې همیشہ ورڅخه خپل مسیر ورک وي، نه په دومره کتابو پوه سوو، نه په همدومره مقالو پوه سو، نه ورته د خلکو تجربو څه ور زده کړل، نه د نظامو چپه کیدو څه ور زده کړل، بس همیشہ دوی، سر ناخلاسي وي، تعصب وي، خپلمنځي گټي وي، فساد وي، بداخلاقي وي، تربوري هم پالل ځني غواړي دوی او سيالي وي، له غازي امان الله څخه تر همدا اوسه دوی د پردیو د لومو بنکار دي، د هغو پر ژرنده اوبه ورسوي، د زورور اوبه پر پیچومي خيزي او د غریب په خوله تريخ پیاز څوک نه خوري، دلته که پیسه داره وو هغه عقلمند هم دی، غیرتمند هم دی، نور یې دانه گوري چې دي پیسې له کومه کړي؟ همیشہ د نړۍ استخباراتو تش پر نامه مینو افغانانو څخه استفاده کړي، په پردي افکارو پایې، خپل نسل او غریب ملت تباہ کړی.

هرڅه په دوی خپل جهالت کړي، دا هغه ږنگ ملت دی چې د عزرايل چاري تر هغه دوی ډیري پر مخ وړي، له خپل مسلک، وطن او خدمت سره فساد یې اوج ته رسیدلی، هیڅ یو یې هم له خپل ژوند څخه راضي نه دي، پر ټولو ژوند له خپل جهالت څخه سور اور گرزیدلی، د خپل

رنگ ملت 45

زمرې ښکار وکړي پردی گیدر پرخان واکمن کړي، لس مخه او لس
ژبې لري داخلک همدا د جنگ او جهالت گټه ده، د رنگ ملت اصلي
مظلومیت ددوی خپل جهالت دی، یو پردی کافر راځي او زموږ له
جهالت څخه ورته د محراب ځای ورکول کیږي اقتدا ورپسي کیږي، د
مکتب زنگ کافر دی، شنه بسته ورته نابسلمانه ښکاري، په
ټکنالوجي کي ورته پرمختگ د کوفارو دسیسه ښکاري، دافغانانو
هرڅه له رواجه وتلي، هرڅه غواړي په خپله تجربه کړي، نور بس دی
جهالت مو تجربه کړی، بالا راسی د روښنایی لورته، نور راسی د
خپلواکي لور ته.

بس بس څه به یې کوي چې دا دیما زړه بلکل پري پري دی، زموږ کوم
کار پر چوکاټ سم دی، ټول د نورو تقلیدونه کوو، خپل اسلامي
ارزښتونه پر ورکیدو دي، د ښځو د پوښي او حجاب امر الله ج کړی،
خو خلک یې د حکومت امر گڼي ای دا نو چیشي ده چې خلک د الله
ج امر د حکومت امر گڼي او دوی دا د پرمختگ یو زینه گڼي دانو
اوس په خپل دین خبرتیا ده او که د نورو د لومو ښکار گرزیدل دي.

بس ورک یې کړه دا ملت...

کا کا احساساتي خبري وکړي، یو گړی مي ارام ته پرېښوده ځکه
سپینږیری وو، په سر او ډیره کي یې تور ورښتان ډیر لږ لیدل کیده،
پر عصابو یې بوج ژر راتلی، همدا د جنگو علت دی چې ټول افغانان په
ځواني کي سپینږيري شوي، کیمیاوي موادو یې ټول ذهن ور خراب
کړی وي.

کا کا پښې و غزولې، د خپل زوړ ساعت و ستونو ته یې په لږ روڼي
سترگو کتل مافکر وکړ چې خوب ورغلی خو داسې نه وه بلکل زما له
فکره خلاف.

کا کا وویل نن تر سهاره کښینم خوب بغیر له ناستې هم نه راځي، مانو
هم تر همدې ښه موقع بله نه لرله ورسره ومي منله ځکه زه خپله د
شپې له خوا په لږ خوب عادت وم د پوهنتون له وخته ځکه د شپې تر
ناوخته به مي درسونه ویل.

واده او که د غمونو بار!

ما پوښتنه ترې وکړه: کاکا واده مو شو کاله مخکې وکړ؟

د واده پوښتنه مه کوه، زموږ سره نو پلرونو کومه ناروا نه ده کړې.

تعجب یوړم څنگه ناروا؟

خو یوځل پر خپل اولاد داسې نوم کېږدي چې په مشرتوب کې هغه پرې شرمېږي، زمانوم یې هغه وخت غمې راباندي ایښی ته او خدای دا نو اوس په کوم کتاب کې روا دی؟ دویم یې اولادونه دومره ډیر کړي وي چې په نفقه، جامه، تعلیم، تربیه، نزاکت او نظافت پورې یې نسي رسیدلای هغه نو د کوڅې او سرچوک خلک ترې جوړسې، نور که یې په ټولنه کې ښه عملونه کول او که بد په ده پورې اړه نه لري، که یې غلاوي کولي او که یې پردۍ بدۍ راولي غم د ټول کلي وي، که یې پرډیو تور سرو ته کتل او که یې لارې شکولي ددوی نوڅه ددوی د پلار له کور څه ځي. وروسته یې زامن پر پرډیو وطنونو ورک وي دوی پر خپله خوښه ورته کوژده وکړي، زوی یې په نورو هیوادو کې مزدوري کوي پلار یې واده هم پسي وکړي کوم وخت چې یې زوی کورته راځي میرمنه یې سپینسري سوي وي او د ځوانۍ شپې یې تللي وي.

بس زما ژوند هم ددوی په څیر دی، د ژوند له هیڅ رنگه څو خونده خبر

نه سوم؛ خو خبر سوم چې په واده سوم، نور خبر نه وم چې له چاسره،
په کومه خوښه؟

کله خولاداسي هم وي چې پلرونو د پیسو په مستی کې دوه درې
ودونه وکړي، اولادونه سرگډوډ کړي، کورنۍ کې مشکلات جوړ
کړي، نور نو نه بیا د کور د جنجالو وي نه یې د خلاسیدو، همدا د څو
مندو زامن لکه د کوچې ربه په خپلو کې سره وخوري.

زما د پلار هم ماشاالله ښه کار سم وو، څوارلس اولاده یې وو ۹ زامن
او ۵ لورانې، زه یې څلورم زوی وم، کور کې اقتصادي وضعه سمه نه
وه لازمه مې وگڼله چې د پیسو منبع پیدا کړم خو ایران ته مسافر سوم.
تقریباً ۲۵ کلن وم چې ایران ته ولاړم زموږ مشر ورور ته یې په موخۍ
(بدل) واده وړ وکړ زما خور یې پکښې ورکړه، زماله تگ یو کال

وروسته مې بل درېیم ورور هم راپسې راغلی یو کال مونور هلته
سخت کار وکړ د دوو نورو مشرانو وړنو ودونه مو وړ وکړل هغه ترما
مشر ورور هم یو کال وروسته کورته راغلی خپل له میرمنې سره یې
ژوند پیل کړ، ما هم خپله مزدوري کوله ټول مې هلته درې کاله پر پوره
کیدو وو چې ترما کشري ورور مې د کلیوال پر تلیفون زنگ راته
ووځی او د کوزدي مبارکي یې راکړه، حق پکې سوم، نه پوهیږم څه

راوسول خو ژبه مي بنده بنده كېده چا چا ماته يې وكړه؟
هو هو لا تاته يې وكړه د شيرخان اكا لور ده .

خير كشرى ورور مي وو ډير په حوس يې زنگ راوهلى وو ده فكر
كاوى چې غمى به له غمونو خلاص سي خو ظالم خبر نه وو چې اوس
يې تر ما لاندي ځمكه سره كړه او زما يې پر شپه كړه.

له كور څخه مي مور او خويندو زنكونه راته وهل خو دوى زما له
حالت څخه ناخبره وو ما يې هم تليفون او كي كړ مور ده نوزپه مي نه
سواى ورځپه كولاى د زړه په زور مي روغې ور سره وكړ دوى
مباركياني پر را و اورولي ما يې هم په يوه خبره مباركي واخيسته او
مننه مي ترې وكړه، نور مي توان نه وو تليفون مي كاپ كړ او زړه ته
مي ډنگنونه وركړل.

د شير خان اكا لور او زما كوژده! خو دا ځاى زما خوښ نه وو، زه لاهم
د كوژدې لپاره اماده نه يم، زه مسافر يم، د نجلۍ به زه خوښ يم او كه
نه؛ خو زما دا دوستي هيڅ نه وه خوښه، دوى هيڅ زما رضايت ته نه
وكتل ع، زما غريبې ته يې ونه كتل چې زه په څنگه حالت كي پيسې
گټم او دوى يې څنگه هره ورځ په كوژدو او ودونو مصرفوي، الله ج
او اسلامي سرعت موږ ته حق راكړى چې د خپل ژوند ملگري بايد په

خپله وټاکو خو دلته خبره د پښتنولي وه، ته خونو پوهېږي چې

پښتنولي ته يې تر ډيرو لوړ ځای ورکړی.

خير زما له ناخوښې او چورتونو به نو دوی څه خبر وو، خپلې

خوشحالی يې سره و لمانځلې يو خوا زما غمومه بل خوا ددې خلکو

ناوړه رواجونه، لوړ ولور، د ناوې پوښ، د ناوې د اختر جوړه، د ناوې د

مور کالې، بل خوا د زوم جوړه، وچه ميوه، يو دانه لوی چرگ دا

رواجونه که يې د ماښام دا کور درلوده که يې نه خو بايد دا مراسيم

يې ترسره کړي وای، يوځل د زوم کورنۍ پکښې تباہ کړي، بل ځل د

خسر کورنۍ، اولادونه يې په څه شکل سختۍ پيسې گټې، خواري

کيږي، د بل مزدوري کوي خو بس د پښتنو ورک رواجونه يې

همدومره نور له کوره ورک کړي.

پنځم کال پر را نوي کيدو وو چې پلار مي زنگ راته ووهی او راته

ويې ويل غميه نور راځه راتلونکي هفتې ته مو د واده ورځ ټاکلې. دا

نو بس د پلار زنگ نه وو سم دم د راکيټ وار موږ خو هم پښتانه وو

اوس خوبه مي د پلار د بگړۍ عزت ساتی نو له پلار سره مي ومنله

چې سمدې ان شالله.

په دوو ورځو کي مي خپل کارونه سره ايسته او دوري کړل د شورتي

رنگ ملت 51

والا وو که څه بلاوي په هغو مي ځان وليدی ترڅو يوه ورځ مي بندي
کړي او بيا مي وطن ته واپروي، واده ته هم درې ورځي پاته وي، زه
يې و بندي خانې ته راوستم گڼ شمير نور افغانان هم وو ټولو په هغه
فکر راغلې وو چې ما درلود، شپه تيره سوه سباته خو نو زما زړه ډاډه
وو چې نن خو مو ليري دا ورځ هم ووتل يوه شپه او دوې ورځې پاته
وي اوس مي نو قصد کړی وو بايد چې را رسيدلی وای تليفونان خو
ټول له همدي پوليسو سره وو، لنډه به يې درته کوم درې مياشتې يې
همدلته بندي کړم نه له کوره زه او نه کور له ما خبر وو، انديښنو او
چورتو پر سر راخيستی وم، واده به څنگه سوی وي؟ کړی به يې وي
او که به راته په طمه وي؟ مور او خويندي به مي پر کوم حال وي؟
وروسته تر دريو مياشتو بنديې تر سرحد را واپولم چې ما هم لس
قدمه پر ځمکه ايښودل يو موټر مي مخ ته ودریدی ټيوتا ماډل موټر
وو درې تنه ډبل ځوانان راکښته سول او زه يې موټر ته پورته کړم،
ذهن مي کار نه کاوی چې دا اوس کومه پيښه ده، د ايران حکومت تر
سرحد درپسي راوښتی، بيا به مي فکر وکړ چې دومره مهم ترهگر خوهم
نه يې غمی يې غمی، سترگي يې راوتړلې او دوه ساعته مزل يې
راباندي وکړ وروسته يې سترگي راخلاصو کړي او په غره کي يې يو

رنگ ملت 52

غار ته و خيزولم زما د پلار شميره پياد وه هغه يې راڅخه و غوښتل
زنگ يې ورسره ووهی ستازوی مي غلا کړل يولک پيسې راوپه زوی
دي زوندی بوزه، د پلار خبري مانه اوريدې خو دلته مي شپه سوه له
شپې مياشت سوه فکر وړی وم پلار خومي دومره پيسې نه لري شايد
فقر وکړي، کوم څوک به يې ورکړي که يا همدا چورتونه وو زه وم او
په غره کي غار وو، دوه وخته ډوډی وه د اوداسه اوبه وي او يو خادر
و د لمانځه لپاره بس خلاص.

خو خير

دوه مياشتې همدلته تيري سوي يو وخت وو چې پلار مي له دوی سره
د نورو قاچاقبرو په واسطه جوړ امد ته رسيدلی وو زما کار خلاص سو
د نيمروز په بازار کي ما او پلار سره يوځای سو، نور مي خبرو او
هرڅه ته تر وس تيره وه موټر ته وختلو تر دا مان ولسوالي چې وتلو لږ
پر حال سوم، ځان ته مي وکتل وچ کلک ډنگر، سترې، تور مخ،
شونډي پرې، خيرن کالي او مريضې داسي کړی وم لکه يو اسکلپټ
بس نور څه نه وو پلارته مي وويل:

واده او مراسيم مو پخیر سوه، پلار مي هم وويل هو خو کاش چې
بيخي مو کوزده لانه وای درته کړي، سپک هم سم نه وو څو ساعته

وروسته کورته ورسیدو د مور، خویندو وروڼو او کلیوالو خوشحالي ماته هم لږ همت راکړ او شکر مې وکارې چې دومره غمخوران خو لرم. اوس نو زه هم دردو وزلی وم لږ مې خپلې خونې ته زړه ور کشیدی چې وگورم څه وړ میرمن مې ده او څه وړ خوند کوي واده. مور مې ویل بجیه ستړی یې، مریض یې بدخابه هم یې ولاړسه وختي پریوزه، خبره یې دیما پر زړه وه خو په خوله مې نه ویل ولاړم او د خونې په وره کي مې اول قدم کیښود دا وخت نو زما د واده له ورځې تقریباً ۶ میاشتې شا او خوا تیري سوي وي، کوټې ته په بسم الله ننوتم میرمن مې ناسته وه لکه عادي د کور ښځه نه نوي جامي وي، نه پایزېپ وو، نه میخک او نه سپیده وه، حیران سوم دې خوابید نن د واده شپه جوړه کړي وای چې وررښودې سوم انسانان ټول کمزوري پیداسوي زه هم شرمیدم او دا هم خو خیر انسان اول د میرمنې پر مخ مینېږي او وروسته ورسره مینه کوي خو چې مخ مې ور لوڅ کړ شاته مې وکتل د پښتنو یو رواج دی چې زوم ته په اوله شپه مور یا خوندي د دروازې تر شاه پټیږي چې عکسالعمل یې وگوري او زړه یې پرې ښه شي دوی هم مناسبات پرځای کول ملامتې نه وي. مخ چې مې ولیدی پوه سوم چې د عمرونه زړه یې راته غوښتې، اخ

ربه، زموږ کوم مسؤليت چې د پلار پر اوږو وو يو يې هم سم نه دی ترسره کړی، نوم مي غمی دی، تعليم مي نه دی کړی او واده هم د کليوالو په خوښه راته سوی دانو اوس کومه زمانه ده، هغه زما سترې، زما هوس، زما مصرف زما ارامان هرڅه له خاورو سره خاوري سول اوږد و غځيدم ځان مي پر خوب او ستړيا واچوې له ځان سره مي وويل چې هرڅه وکړي بد رنگې دي د پلار ده ارام اوسه پر زړه يې تيره غميه.

خو لنډه داچې د واده په ټول خوند نه يم پوه سوی او نه مي هم ترې اولاد سوی خو بس ما د پلار او کور لپاره ژوند کاوی ما ددوی زړونه او حيثت ساتی هغه چې خبريدم پر ما عمر تير وو.

کيسه يې ډيره غمجنه وه ما هم په همدې خبره ورسره پای ته ورسوله چې، ته ملامت نه يې د ميرمنې يا خاوند ټاکل د هر انسان هغه ځانگړی حق او حریم دی چې حتا مور او پلار لا پکښې فقط د نظر حق لري، خو پښتون په ايران کې وي دلته يې ورته واده هم کړی وي، د افغانانو ژوند هم لکه وچه پانه د باد په خوښه مخته ځي.

غمی کا کا ملامت نه وو، بس د نوم په سر کي یې د غم توري اول وو.
ولاړ سوم کا کا ته مي چای ور واچولې او کا کا هم تر چایو مخته یو له
نسوار بوتل څخه په دوو گوتو نسوار راواخیستل اول یې سږمو ته
ونیول ځان یې پري ښه و پرچوی وروسته یې یوبل نامي نسوار
وخولې ته واچوی خوله یې پرې قلف کړغ او سر یې بالښت ورکړ،
ماهم خبري و نه غځولي یو گړی یې باید ارام کړی وای.

ښه کار نه خپري!

غمي کا کا وروسته بیا په خبرو پیل وکړ:
هیریزې مي نه زما د واده دویم کال وو په کلي یو ځوان له بیکاری او
غریبۍ څخه د یو شخص له جیب څخه غلا کړي وه، چې کله پرې و
اثبات سوه نور پر ځوان ژوند حرام سو، د ځوان پلار دغله په پلار،
ځوان په غله، د ځوان د کورنۍ غړي هم دده دغلا په نوم تورن سول،
ټولو ته یې د غله کورنۍ ویله داخو بلکل ناسم چلند دی، رسول ص
فرمایلي چې که کو ماښام څوک پر یو بد فعل ولیدی سهار په هغه
سترگه مه ورته گورئ ځکه چې کیدای سي هغه د شپې توبه کښلې
وي او ستاسو دا ډول لید بیا گناه لري خو بس زموږ ملت نو کله سم

او روا کار کوي، همیشه په دغسي ناوړه دودو کي دوی غرق وي لکه دا د شیطان وظیفه چې دوی په ټيکه نیولي وي. ما ورغبرگه کړه، بس د ښه کارونو انعکاس یې کار نه کوي پر بدو خبرو نشرولو نو ټول غښتلې همدا ددې ملت ناکامي ده چې همیشه منفي نظره وي او دا ډول پېښې غواړي وويني او نشر یې کړي، که هرڅوک د خپلي پوهي او علمیت په اندازه خبري وکړي، نو دلته به د ډیرو خولې گندلې ووينئ؛ ځکه هغوی په صحي او اصلاحي توگه د یوه حرف ویلو توان هم نه لري، خو اوس یې په گڼه گڼه کي خپل ځان ورگډ کړی.

د افغانانو ناروغې!

خیر غمي کاکا هم دومره ډیره دمه زړه نه غوښتل خبرو ته یې موقع لټوله ما هم فرصت ورکړ چې پیل یې کړي.

په وطن کي مو ځيني لا دا سي پېښې هم کيدي چې د کورنۍ يو يا څو تنه به د لوږې له لاسه مړه سو، سهار به یې د کلي خان په ختم کي پسونه حلال کړل، وینې به یې توی کړي او نسونه به یې ماړه کړل، خو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې نن کوم پسونه تاسو د کاذبې همدړۍ په

موخه حلالوئ که مو پرون ددې نیمايې مرسته له همدې کورنۍ سره
کړي وای نن به یې همدا حالت نه وو، دلته ډیر دغسي دي، زما ښه
پیاد سي تر بوران هم له یو بل سره دغسي نه کوي لکه د نن زمانې
افغانان.

د افغانانو تر ناروغې زیات افغانستان ناروغه دی، چې ترڅو د
افغانستان حالت سم سوی نه وي، د افغانانو حالت نه سمیږي، ترافیک
خپله قانون ماتوي، قانون جوړونکي قانون ماتوي، پولیس خو بیخي
قانون پیژني هم نه، په ښار کې ټولو یو سرگردانه حالت جوړ کړی.
زمونږ ناروغي زموږ کمزوري ده، زموږ ناروغي زموږ بدمرغي ده،
زمونږ ناروغي پردیو ته جاسوسي ده.

ښه مې پیاد کیږي دیموږ په کلي کې یو دوه ځوانان د لوبو کولو پر
مهال په جنگ سره واوښتل دوی د لوبو او خوشحالي کولو پرسر هم
جنجالونه کوي، یو یې په چاقو ووهی زموږ خلک اکثره چاقو په جیب
کې گرزوي دا د غیرت او جگړه مار ښه ده دوی نه پوهیږي چې
ترټولو ښه وسله قلم ده او ښه سرمایه کتاب دی، دوی ته یې نوڅوک
ور وښیې ټول غریبان دي، هغه یو ځوان یې لږ زخمي کړ دونه نه وو
خوږ یوازي یې د لاس پوست واوښتی وروسته مو کتل ټول لوی لوی

سړي وو د ماشومانو پر سر يې جنجال سره شروع کړ ددې پر ځای چې
روغه سره وکړي او يوله بل څخه بخښنه وغواړي نور يې هم جنگ تيز
کړ خو خير په يوه طرف کي يې دا يو په چاقو وهل سوی ځوان زيات
خوږ سو جنگ خلاص سو، وروسته خلکو فيصله وکړه چې د چاقو وار
کوونکي ملامت دی نور يې هغوی ته وويل چې په مرکه ورسئ او
پور ور وړئ يوه ورځ وروسته دوی همداسي وکړل د معمول سره سم
يې پنځوس زره کالداري، يو پسه او شل سپينږيري وروستل هغوی
ورته اجازه نه ورکول ځکه ويل يې چې زموږ هلک زيات خوږ دی
اوس مو وړې پاکستان ته ترڅو يې د صحت حالت مالوم سي بيا به
خبري کوو ددوی خبري ډيري له درد او نفرت څخه ډکي ښکاريدې زما
هغه ورځ پياد وه چې هلک ډير لږ خوږ وو حال داچي د پاکستان
پرځای يې په يو کلبواله دواخانه کي هم گزاره کيدله خو دوی
سملاسي داسي کول دوی د خپل زخمي پر سر پيسو اخيستلو ته لار
جوړوله، دوی د نفرت، جنگ او بدبيني سرو لمبو وهلي وو اخير يې
يوه مياشت وروسته په دوه لکه کالداري جوړه وکړه د مرکې پسه يې
هم واخيستی او جوړه يې وکړه اخير يې هم خپل هدف ترلاسه کړ خو د
نورو په زهیرولو او ستړي کولو سره.

دا زموږ د خلکو کمزوري ده، ددوی غیري ټولنیز او بشري کمزورتیا
زموږ ټولنه تر خاورو لاندې کړې ده.

غمي کاکا دچایو گېلاس یې خالي کړ او د گېلاس پر سر یې لاس د
بس په بڼه کیښود پوه شوم چې نور د چایو خوړلو علاقه نه لري، پښې
یې و غزولي لږ یې بالابست ته څنگ ورايله کړ د سهار اذان ته درې
ساعته وخت پاتې وو دا وخت د مجلس لپاره ښه کافي وو خو که
موافقه وسي، غمي کاکا ته مي وویل چې ویدیرې او که مجلس کوي
ویې ویل یا یا نن به د سهار لمونځ په وینښه کوو نور وخت مویوه
سترگه ویده او بله وینښه وي بس لمونځ وکو نه موږ پرې پوه سو او نه
یې په ښه توگه دا فرض ترسره کړو نن یې وخت دی چې په روڼو
سترگو لمونځ وکړم، ماهم بغیر له دلیلله ومنلغ او د هو په بڼه مي سر
وښوروی.

زموږ ټولنه او خرافات!

غمي کاکا ته بیا د موضوع چانس په لاس ورغلی دستي یې بحث پیل
کړ.

زموږ ټولنه همیشه د ستونزي تل ته د رسیدو پرځای د ستونزي په منځ

رنگ ملت 60

او يا پای کي د هغې په حل پسي گرزي، خدای ج هرڅه امکانات، لار او لیکه په لاس ورکړي خو پر هغه لار نه ځي دا ددوی بدبختي ده، ددې ملت افراد یو هم له مور او پلار څخه دعا نه اخلې خو د مسجد له ملا څخه دعا غواړي، د ملا صیب په پښو کي سر ږدي، د هغه له ویري هرڅه پرېږدي مگر د الله ج ویره هیڅکله نه محسوسوي، جادو، کوډي او تعویزان خو پر ملایانو پور دي، دوی هم ښه په نره پیسې پري اخلې، د یوه کور ورځراب کړي د بل دا ور شین چمن کړي، یوه ته گوته ور رنگ کړي غل یا مجریم په ووينې او بل ته بیا په هگۍ کي کوډي ور پیدا کړي مصرف یې یو پسه یا یو وزگوړی سي، دوی خپل پلرونه او میندې هیري کړي دي چې ترې دعا واخلي، دوی خپله قبله هیره کړي وي چې ورته لاس لپه کړي دوی خپل رب ج دومره نه یادوي څومره چې د مسجد ملا اکا یادوي، د هغه ډیر تعظیم کوي حتا سربې د نس تر منځه را ورسېږي، ملا اکا که نو په شي خبر وو یانه بس سپینه بگړۍ، توره غټه ږیره او د مسجد محراب د هرڅه معیار دی، همدا ملت که د خپل مور او پلار مشر ورور احترام، عزت او امر منونکي و اوسي بیا به نه ملا اکا ته وخت پاته سي او نه هم د ملا اکا و تعویضي ته، ملا اکا دین او سیاست جلا گڼي یا به دین پالې یا

رنگ ملت 61

سياست ددواړو گډول کفر دی، حال دا چې سياست او دين سره گډ دي،
ددوی بيل والی د سیکولرانو کار دی، رسول الله ص تر ټولو ښه
سياستپوه او سياستمدار وو، هغه هر اسلامي امر او ارشادات د يو ښه
سياست په واسطه تطبیقول.

ما ور غبرگه کړه چې هو کاکا موږ هميشه په يو غلط ادرس پسې يو تر
هغه وخته چې تر کړنگ ولویږو، هرڅه غواړو په خپله تجربه کړو د
نورو له تجربو هيڅ درس نه اخلو اخير هم دا خپل ژوند په تجربو
رابطې تير سي، ملایان که په سياست کي شراکت وکړي ټولې چارې
به ښايسته سي ځکه سياست د اسلام له نظره د اصلاح او ښايسته
کولو په معنا راغلی، موږ اوس په يو نړيوال کلي کي ژوند کوي اړتيا
ده چې هغوی زموږ له اعمالو او افعالو څخه متاثره کړو نه متنفيره،
موږ بايد هغوی په دې و پوهوو چې د اسلام مبارک دين يعني څه؟
موږ بايد د هغوی توجه را جلب کړو همداسي مي خبرې پسې و غزولي
خو لږ پوه سوم چې خوب رابطې غلبه کوي کاکا ته مي وويل چې
ويده به سو سهار له لمانځه وروسته به ترچاي خوړلو وظيفه وکړي او
وروسته به مجلس وکړو ښارته به هم ووزو او وبه گرزيږو کاکا هم
بغير له مخالفته ومنله ويده سو کاکا ته مي تر سر پورته د اوبو

گېلاس او منگی کينښود زه هم ترې ولاړم.
سهار لمانځه ته مي پرې ښغ وکړ چې پاڅه کا کا د لمانځه وخت دی
فکر مي نه کاوه بس لکه شل کلن ځوان داسي په قوت راپورته سو
اودس يې وکړ مسجد مو د کورڅنگ ته نژدې وو ولاړ په ملا اکا پسي
ودريدلو لمنځونه مو وکړل چې دعا ته مو لاس پورته کول ملا اکا په
نصيحت پيل وکړ موږ هم ملاوي ديوال ته ورکړې چا چې به کار درلود
يا به هم ددوی په خپل فکر عالمان وو ووتل او کورو ته يې ځانونه
رسول غوښتل.

د لور ارزښت!

ملا اکا تر لنډ تلاوت وروسته په پښتو خبري پيل کړي:
قدمندو ناستو حاضرینو نن پر څو موضوعاتو خبري کوم چې اوله له
هغو څخه يې د لور او زوی موضوع ده.
ای مسلمانانو تاسو د جهالت دور ته تلونکي یاست، تاسو د مکې د
مشريکینو عملونه ترسره کوئ، تاسو مو خپلې لوراني د بدبختي سبب
گڼئ او زامن د سيالداري سبب گڼئ، په تاسو کي څوک ولي د خدای
دی چې دا امرونه راوړئ او په زړونو خبر یاست؟ د جهالت دور درپياد

کړئ په هغه وخت کي به مشرکینو خپلې لوراني ژوندۍ ښخولې، د لورانو په پیداکیدو سره به شپه او ورځ له کوره نه راوتل ځکه دوی به دا شرم گڼي، دوی به خپلې لوراني د بدبختۍ سبب گڼلې هغه به یې ژوندۍ ښخولې او یا به یې په بدو کي ورکولې تاسو ته خو اسلام په دې اړه خبر درکړی چې تاسو له خپل شر او خیر څخه نه یاست خبر تاسو که زوی بختور گڼئ نو هغه زوی به تاسو بدبخته کړي او هغه لور چې تاسو یې بدبخته گڼئ هغه به ستاسو کور ته ښکلا ورکړي، نظم به ورکړي، نظافت به یې وکړي، د یوبل کس نیمگړی ایمان به پوره کړي، د پلار خدمت به وکړي د ورور عزت به وکړي ایا تاسو له خپلو اولادونو ډیر رنځ وړئ که له خپلو لورانو؟ ښکاره ده د دلورانو په تناسب هر یو له خپل بې تربیې زوی څخه رنځ وړئ، نن چې د چا لور پیداسي په کلي کي مخ نه لري، په کور کي هم یو اوبل نوم ورته اخلي حتا د ښځي په نوم یې نوموي ولي ځکه چې ده زوی نده راوړی، ایا د زوی راوړل نارینه توب او د لور دا ښځي توب دی؟ تاسو پر خپلو ایمانونو و ویریرئ، اولادونه مو که ښځینه وي که نارینه د الله ج له طرفه یو ښایسته ډالۍ ده ویې منئ، مننه یې وکړئ او پالنه یې وکړئ. لور د رحمت سرچینه ده، لور د همت ډکه اینه ده، تاسو مو د لورانو په

دسمال او واده کي خومره نارې وهی اه مصرف وسو، اه میلماڼه زیات مه راغواړئ اه ډیر رش مه جوړوئ مازي یې په پرده کي وباسئ اه ډیر شیان مه پخوئ خو د زوی په واده کې چې مو ښه عالی درجه ډوډۍ د ټول ښار ځوانان، لوکس موټران او ښه هنرمندان نه وي راغوبښتې خوب نه درځي ایا همدا د لور او زوی ترمنځ د حقوقو ساتل دي؟ ایا تاسو هم ځانو ته نارینه وایاست؟ تاسو هم کله له لورانو څخه د متقابل چلند هیله لرئ؟ بیا هم چې موږ سره کښینو یو اوبل ته وایو ولا چې بس دالور مي یوځای خوندي کړي وای وخت د پتنو دی ایا کله مو هم د خپل زوی پر سترگو برغولی ور ایښی؟ تاسو د خپل زوی لار څارلې چې هغه څه کوي؟ د خپل زوی غم ور وخورئ چې نور ترې په امن سي د لور سر ته مه کښینئ چې ولور به یې وخورئ، د ښادیو په مراسیمو کي خو ټولو نارینه وو ته اول درجه بوټ، کالي، صدرۍ او خولۍ ور رانیسئ خو د لور مو ټول مصرف زر کالداري وي ایا همدا مو بس نده چې لور ستاسو لپاره خومره قربانې ورکړي؟ تاسو د خپلي لور د زړو بوټو او کالو شکایت اوریدلی؟ خو زامن هره ورځ پر هره دروازه تاسو ته ولاړ وي او د نویو شیانو غوښتنه کوي، همدا د لور ارزښت دی، همدا د لور گرانښت دی، انجونې د کورنو ښایست دی،

بغير له ښځو کور زندان دی، انجونې مه رتي، بدې يې مه گڼي، هغوی وپالي، مينه ورکړي، حق يې ورکړي، د کوژدې لپاره يې ورته مناسب ځای وټاکي نظر يې واخلي، په ښه شان او شوکت سره يې له کوره رخصت کړي، هر وخت يې پوښتنه کوي، مه پرېږدي چې ستاسو څخه يې زړه ازار سي، پرېږدي هغه د کفارو د وخت عادتونه او رواجونه. ملا اکا اوله موضوع پای ته ورسوله خدای شته ماته يې خبرو ډير خوند راکړ ځکه هغه ځای يې و گراوه چې کاه يې کوله نور وختونه به له ښو او بدو کولو څخه منع کيدو نور به شی نه وو نن همدې خبرو ډير خوند راکړ په طمعه وم چې دويمه موضوع به د چيشې وي غمي کاکا ته مي د سترکو تر کونجو وکتل خبرو يې ښه خوند ورکړی وو ځکه ملا يه نوره هم ديوال ته ټينگه کړه و پوهيدم چې د ژر وتلو تکل نه لري.

ښه کورنۍ!

ملا اکا بيا په خبرو پيل وکړ دا مقدمه يې په کورنۍ، ښځو او حقوقو شروع کړه، بيان يې پيل کړ اول يې د ښځو د حقوقو په اړه وويل:

حاضرینو مسلمانانو ښه کورنۍ د ښه ټولنې لپاره مقدمه ده او ددې
مقدمې سر ټکي خاوند او میرمنه دي، تاسو فکر وکړئ چې تاسو ددې
ټولنې مقدمه څه ډول پیلوی ښه او که بده ؟

له مېرمنو سره مو د ملگرو په څیر گزاره وکړئ د سیالانو په څیر نه،
اکثره خاوندان خپلي ښځي تر ټولو لوي سیالانې د ځان گڼې دا ډیره
بده ده ځکه هیڅکله یو سیال خپل بل سیال ته خپل د بدن اندامونه نه
ور ښکاروي نو دا ښځه مو څنگه سیاله سوه؟ دا یو غلطه مفکوره ده
چې له وختونو راهیسې زموږ په ټولنه کې رواج سوي او د ټولو خلکو
گډ خوږ ژوند یې ور بدرنگه کړی دی.

مېرمني مو خپلي ملگري وگڼئ، دهغوی ورښتانه هره ورځ مه
ورشکوئ، وهل او ټکول مه کوئ ځکه وهل د حیواناتو لپاره دي،
انسانان خو په خبره پوهیږي، میرمنې مو د کورنۍ چارسمبالي دي، د
ورځي د ستړیا زور مو تر دوی مه کارئ، میرمنې مو معصومي دي،
خدا ورسره وکړئ کمېږي نه، د ورځنیو چارو پوښتنه یې وکړئ تر څو
دوی ته د مالیکت احساس پیداسي، میرمنې مو د مزدورانو په څیر مه
کاروئ، کار به درته وکړي سمدېه خو تاسو هم ورسره د بشر په څیر
کړه وړه وکړئ نه د حیوان.

زامن مو هم د کورنۍ برخه و گنئى تعليم ورباندي وکړئ، ساتنه او پالنه يې وکړئ، څارنه يې وکړئ، له بيخايه گرزیدو يې را وگرزوئ، د نظافت خيال يې وساتي خیرن انسان ټولنه چټلوي، په کوټه کي له ميلمنو سره د ناستې اصول ور وښياست، کورنۍ او ټولنيزه تربيه ورکړئ، ټولو ته مساوي حقوق ورکړئ، اولادونه پر والدينو د ښه نوم، تعليم او کوژدې حق لري هر پلار چې همدا درې حقه ادا کړل خپل خداى مسوليت يې تر سره کړ، اولادونو ته مو د مشرانو په مخ کي د خبرو کولو څخه پرهيز کول ور وښياست، دوى ته د انساني برخورد کولو په اړه وواياست، د صداقت له مکتبه يې فارغه کړئ، منافقت مه ور ښياست، د اخلاقو په بهترين مرکز کي داخله ورته وکړئ، همدا ستاسو اولادونه ستاسو شملې دي مه پرېردئ چې شملې مو پرځمکه و غورځيږي.

په لورانو مو تعليم وکړئ، ځکه يو با تعليمه مېرمن يو تعليم يافته کورنۍ رامنځ ته کوي، لورانې مو د خپل زړه برخه و گنئى او ددوى په خونه ځاى يې د ژوند شريک وټاکئ، لکه پسونه چې په گنج کي ناخبره کس ته په پيسو ورکوي تاسو مو لورانې په دې شکل سره مه

ورکوی، څنگه چې مو د زامنو لپاره ښه ځای گورئ همداسي مو د
لورانو لپاره مه ښه ځای وگورئ.

د لورانو او خویندو په روزلو کي ثوابونه دي، ځکه چې ډیری خلک
زامن تر لورانو ښه گڼي په همدې خاطر الله ج دي لور او خور تربیت
کوونکو ته د ډیرو اجرانو خبر ور کړی، دویم دلیل یې دادی چې
مخکي تر اسلام به لورانو ته په نه او بده سترگه کتل کیده ځکه ورته
الله ج ډیر اهمیت ورکړی او رحمت یې بللی.

الله ج به په ورځ د قیامت له همدې مړې نجلۍ څخه پوښتنه وکړي او
وبه فرمایي چې ته یې په کوم جرم مړه کړي یې ؟
هغه وخت چې اسلام نه وو راغلی پر هر کس چې به یې د لور د زیږون
زیري وکړ مخ به یې تګ تور واوښتی ځکه ډیر د شرم کار ورته
ښکاریده.

که به یې مړه هم نه کړه نو په کور کي به یې وساتله چې کله به لویه
سوه خرڅه به یې کړه لکه دا اوس او حق به یې هم نه ورکاوه لکه په
اوس وخت کي.

دا اوس چې موږ داسي در بدره يو، ټوك ټوك يو، پنبه مو ځمكي ته نه ورځي، دا غټي نافرمانۍ او سر كېنۍ په موږ كې سته ځكه موږ لور ته د انسان په سترگه نه گورو، په ميراث كې برخه نه وركوو، چې كله لويه سي خرڅه يې كړو، چې كونډه سي دخسر كورنۍ يې په واک كې واخلي وای دا زموږ كونډه ده.

دا ټول رواجونه د جاهليت د زمانې دي، نو ځكه نبی ع ص په خپلو ارشاداتو كې يادونه كړې چې د نجلۍ په تربيت كې ډير ثوابونه سته.

رسول الله ص فرمايلي: كه د يو سړي درې لورانې وي، اويایې درې خویندي وي، ياهم دوي دوي وي، ده نيكي وكړه له دوی سره په ملگرتيا كې، داسي ملگرتيا چې ښه يې وساتلې او ښه يې وپاللې نفقه، جامه، د اوسيدو ځای او تربيت يې وكړ، ددې ترڅنگ ورسره تر همدې زياته نيكي هم وكړي ښه جامې، ښه خو اک ښه پالنه يې وكړي او له الله ج و ويرېږي ددوی په مقابل كې الله ج به په همدې بدله كې ورته جنت وركړي.

تاسو فكر وكړئ د حديث شريف په مفهوم ځانونه پوه كړئ تاسو دخپلو لورانو او خویندو حق حقوق وركړئ ترهغه يې هم زياته ښه پالنه وكړئ

تاسو ته به يې په مقابل کي جنت درکړل سي ايا تر دې هم بله بهتره
لاره وينئ.

څنگه چې ملا اکا و فرمايل ډيري پرځای او دنن د اړتيا وړ موضوعات
يې را و سپړل، زموږ ټولنه همدا بد رواجونه لري، نارينه هغه دی چې
سهار او ماښام خپله مېرمن ووهي، لس اولادونه و زيږوي بنسونه او
روزنه يې نه وي، رزق پر الله ج پور گڼې خو خپله هيڅ نه کوي،
اولادونو که يې ټوله ټولنه شريره کړي وي او يا يې نيم کلی په جنگ
اچولی وي د زامنو ملامتي نه مني بس دا دالله ج له لوري گڼې چې د
هغه خوينه وه، له بده مرغه بايد ووايم چې دوی ټول سپين چرگان دي
چې په سر سایه کي يې خلک ملايانو ته ورکوي، دوی هيڅ گنا نه وي
کړي.

غمي کا کا ته مي فکر سو دواړه سترگې يې په ملا صاحب کي ښځي
کړي وي، انتظار وو چې دا وار به کومه داسي اړينه موضوع را
وسپړي چې د زړه غوتي مي پري خلاسي او غم يې سپک سي، ما
همداسي د سترگو ترکونجو ورکتل خو ده زما لور ته هيڅ فکر نه کاوه
يا يې هم بلکل فکر دلته وو لانه.

ملا اکا بيا په خبرو پيل وکړ يو او نيم کسان وتل تر ډيره دوی يې
ځوانان وو، دوی فکر کوي دين د زړو لپاره دی او موږ په هر تاله
پوره يو ددين او محراب خبري بايد يوازي سپينږيري واورې، او
سپينږيرو هم تر ډيره ژوند ددوی په خير تير کړی وي اوس غواړي
ددین لار و نیسي، خير موږ يې څه کوو، را ځو د ملا اکا خبرو ته غوږ
نیسو او څه ترې زده کوو او يا عبرت ترې اخلو.

مکتب که مدرسه!

دا ځل ملا اکا خبره د مدرسې او مکتب تر عنوان لاندې را پيل کړه
زړه مي ښه را وکړ چې اوس نو له غمي کاکا سره ځان ورته ټينگ کړه
ځکه زه پوهیدم چې په همدې موضوع کې بيا له افراط او تفريط څخه
استفاده کېږي او زموږ ټوله خواري به اوس په يوه دقيقه کې په اوبو
لاهو کړي نه يوازي دا بلکه يو څه ناڅه به زموږ پر شخصيت هم و
موبنلوي ځکه د نن سبا ټوله ستونزه دوی عصري علوم يادوي خو بيا
هم پر زړه مي لويه ډبره کېښوده او په زړه نازړه مي ځان ته همت
ورکاوه چې راځه خير دی ستونزه نسته.

ملا اکا غاړې تازه کړي او ويې ويل: زموږ ستونزه زموږ غريبې نه بلکې ناپوهي ده، زموږ جهالت او سرکښي ده، يو بل نه منل دي او تر ټولو زيات افراطيت دی چې موږ يې د ځمکې تل ته اچولي يو، مکتب او مدرسه دواړه د علم ترلاسه کولو مرکزونه دي، د جهل ماتولو سنگرونه دي، دوی د يوه پلار دوه اولادونه دي د دواړو ساتنه، پالنه او حفاظت زموږ ديني مسوليت او سپيڅلی رسالت دی، هر هغه ځای چې پکښې د جهالت په وړاندي مبارزه کيږي مقدس ځای دی هغه که مدرسه وي، مکتب يا کوم بل ځای، د دوی ترمنځ توپيري چلند ناسم فکر دی، دوی د زده کړو مرکزونه دي، زده کوونکي يې سره وروڼه دي، ښوونکي يې ملگري دي، دوه ماشومان له يوه کوره دواړو ادرسونو ته مراجعه کوي ايا دوی يو بل سره بايد دښمنان سي؟

ملا اکا دمه کوله ما ژر د فکر خراغ بل کړ، رڼا ته مي وکتل ځليده، نن ډيره ښايسته وه، ارمان يې پوره وو، نن ورته په ښه سترگه کتل سوي وو، نن د مدرسې مشر ورته د جهالت په وړاندي د مبارز نوم ورکړی وو ولي به په ځان نه وو غره، د ملا اکا په اړه مي ليد بدل سو، ملا اکا منځلاری مخته تللی، بايد چې همداسي يې کړي وای ځکه اسلام خپله د انساني دين دی، منځلاری اوسيدل يې غوښتنه ده ملا اکا ملامت نه

وو خپل مسوليت يې ترسره کاوه، ملامت موږ وو چې هر سپين کالي ته د ملا په سترگه گورو، ملامت موږ يو چې خپل علم ته د تقويې دوا نه ورکوو، فکر کولو ته مي رخصت ورکړ ځکه ملا اکا انوار را وروړل بايد چې ترې لاندې درېدلای وای.

ملا اکا د اوسنۍ زمانې سره مزل کول د ديني او عصري زده کړو په ترسره کولو سره بريالی و گڼی بغير له دوی څخه يې همدا مزل نيمگړی او ناکام و باله، بايد چې همداسي يې ويلي وای ځکه موږ بايد د الله ج دين او ارزښتونه يې تر نورو ورسوو، نورو ته د رسيدو لپاره موږ بايد د عصري نړۍ اصول زده کړي وای.

ملا اکا په تونده لهجه او لوړ اواز سره وويل: تاسو حاضرينو تر اوسه خپل مسوليت په همدې برخه کي نه دی ترسره کړی، تاسو هر يو دوه اولاده لرئ يو مو مدرسي ته استوی دويم مکتب ته خو ددوی ترمنځ اړيکو باندي هيڅکه تاسو له دوی سره خبري نه دي کړې، ايا تاسو ددوی دواړو ترمنځ کله هم اتفاق کړی؟ يا يایا بس ټول مسوليت زموږ تر محرابه را زغلوئ، تاسو خو هم په دې برخه کي خپل رسالت ترسره کړئ، عصري زده کړي له ديني زده کړو سره لازمي او ملزومي دي، په لورانو مو تعليم وکړئ هغوی هم د تعليم حق لري، حضرت عايشې رض

هم علم حاصل کړې، دا ددوی حق دی ایا تاسو دا لازمه گنئ چې
ستاسو د مېرمنې عملیات یا صحت کتنه نارینه ډاکتر وکړي؟ یا یا ټول
همدا وایاست نو بیا ولي په لورانو تعلیم نه کوی؟

لورانو ته مو هم د تعلیم زمینه مساعده کړئ موږ یې خلاف نه یو ولي؛
په یو اسلامي چاپیریال کې د ښځینه ښوونکو له لوري باید وسي،
اولادونو ته مو هم نصیحت وکړئ چې د مکتب نجونې مه رتئ، هغوی
ته په لارو او کوڅو کې پاکټونه مه غورځوی، په صنف کې پر تخته
او دیوال ورته په خپلو نومونو شمیرې مه څړوی، دوی هم ستاسو
خوندي دي، د تعلیم چاپیریال یې ورته خوندي وساتئ ترڅو دی هم په
ډاډه زړه تعلیم وکړي.

ملا اکا یوه بله موضوع هم په لنډو ټکو را وسپړله یو دم یې اواز وکړ
او ویې ویل:

ایا پوهیږئ چې ښه مسلمان څوک دی؟ تاسو تر ننه له ځان څخه همدا
پوښتنه کړې؟ که مونه وي کړې نو نن یې زه درته وایم چې ښه
مسلمان څوک دی.

له خوږ نبي رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه يو چا پوښتنه وکړه چې اى د الله ج پيغمبره کوم اسلام ښه اسلام دى او کوم مسلمان ښه مسلمان دى؟

نبي عليه ص جواب ورکوي چې هغه سړى ښه مسلمان دى چې نور مسلمانان يې له لاس او ژبې څخه په امن کي وي.

دده له لاس او ژبې څخه څوک نه ويرېږي چې غلط عمل به پرې ترسره کړي، په ژبه به غلطه خبر وکړي، په ژبه به غيبت، ښکنځل، بحتان، چغلگري او فحشا نه خپروي.

په يوبل حديث شريف زموږ خوږ نبي رسول الله ص فرمايې: په تاسو کي ترټولو غوره هغه څوک دى چې نورو ته خير رسوي.

ښه مسلمان د ضرر نه رسولو ترڅنگ بايد نورو ته گټه هم ورسوي ترڅو بهتره مسلمان و اوسي.

که چيري يو کس په لاس او ژبه خلکو ته ضرر رسوي، داسي سړى نه يوازي دا چې په خپله بد سړى ده بلکي د خلکو د اوږو بار گوزي، په ځمکه کي فساد خپروي، غلاوي زياتيږي لکه دا اوس، حکومت فاسد سي، رشوت زيات سي، ادارې نظام له منځه ولاړ سي، د کورونو

امنيت خراب سي، دخلكو ترمنځ د باور فضا له منځه ځي، دا حالت
ځكه راځي چې خلك بد عملونه ترسره كوي نبي عليه ص فرمايې :
ستاسو عملونه به پر تاسو حاكمان وي.

كه موږ وغواړو چې ښه مسلمانان و اوسو نو بايد له لاس او ژبې
څخه مو نور په امان كي اوسي، غيبت، تهمت، شيطان، چغلگري او
داسي نور ناوړه عملونه بايد په ژبه ترسره نه كړي لكه همدان چې د
خلكو ورځنۍ كار گرزيدلۍ. په لاس سره هم بايد نور مسلمانان ازار نه
كړو، غلا، وهل، بده لاره، خيانت او فساد بايد و نه كړو. و من الله
توفيق.

ملا اكا خبري نوري اوږدې نه كړي خو زما فكر وو چې بايد تر غرمې
خو يې سپيكر نه وای بند كړی او له ځايه نه وای ولاړ سوی، خوند يې
راكړ ځكه منځلاری وو، سخت دريځه نه وو، د اوسني عصر په ټولو
بتنانو يې سر خلاسيده او په زخمونو يې ملهم لگول، غمي كاكا ته مي
فكر سو سر يې د ناخوښې په بڼه و ښوروی داسي چې ولي يې
نصيحت بند كړ ده ته يې هم خوند وركړی وو، غمي كاكا جبب ته لاس
ور اوږد كړ د نسوارو بوتل يې را وکيښ پر خالي نس يې ښه نازدانه
نسوار ور ايله كړ خوله يې پر بنده كړه ما ورغبرگه كړه كاكا څنگه دي

خوبنه چې د سهار پر چايو ملا اكا هم له ځان سره ملگرۍ كړو و يې
خندل ويې ويل تانو د خير په كار كي مشوره ليدلې وي مازي يې را
دعوت كړه.

ملا اكا ته نژدې ورغلم ماول څنكه ملا اكا چې چای زمور سره نوش
كړې ويې ويل سمدې زه هم يوازي يم خبره او كې سوه ملا اكا خپل كور
ته ننوتی زه او كاكا كوټې ته راغلو كاكا ننوتی كوټې ته زه د كور پر
دروازه راننوتم د چايو او ناشتې اډر مي وركړ راغلم كوټې ته كاكا هم
څنگ اچولی وو ور سره كېناستم وخت لا نه وو وتلی ملا اكا غاړې
تازه كړي و يې ټوخل او د كوټې پر دروازه راننوتی.

ملا اكا منځلاری ديني عالم دی، خبرو او نصيحت يې ډير تاثیر درلود
موږ هم د چايو څښلو بلنه وركړه ترڅو د غمي كاكا ترڅنگ د ملا اكا
له ارشاداتو هم ځانونه خبر كړو، ملا اكا په تنه پوخ ولي په عمر خام
وو، ځان يې ښه ساتلی وو، ملايان همداسي كوي ځانونه ښه ساتي
سكوت مو مات كړ پوښتنه موسره وكړه غمی كاكا مي ورته معرفيې

کړ، گېلې مې هم ورته وکړې او دوی دواړو ته مې د بحث پیلولو لپاره
مقدمه ور وکړه او ما غوږ ورته ونیوی.

غمی کا کا وار له واره ورته وویل: ملا اکا نصیحت دي ډیر خوږ وو،
زما پر زړه ولگیدی، تا هغه څه وویل څه چې د ټولني او خلکو تقاضا
وه، د نورو ملایانو په څیر نه وړغیدي چې ښه کوی بد مه کوی، نه د
صحرا د ملایانو په څیر و ږغیدې چې زکات او سر سایه و ملا ته
ورکړئ چې هلته یوازي د ځانو غم کوي، ته پر عصري او دیني علومو
هم و ږغیدې چې دا د اوسني زمانې ستونزه ده او تا ښه ور خلاسه
کړه، د پلار، مور، لور او زامنو پر حساب دي هم خبري وکړي زه دي
بیخي متاثره کړم، هلته وخت نه وو بحث ژر ختم سو ښه به وي چې پر
ځینو مسایلو همدلته بحث وکړ ما مخکي له دې ځوان سره هم بحث
پرې کړی ستا خبره د کانې کرښه ده ځکه به ته هم راسره نظر شریک
کړي.

ملا اکا وخنډل، فکر کوم د ځان په صفت خوشحاله سو، انسانان فطرتاً
همداسي وي د ځان ستاینه یې خوښیږي خو کاذبه ستاینه انسان تر
وخت مخکي پخوي او لار ترې ورکوي، غمی کا کا هم ملامت نه وو
باید د خپل مجلس لپاره یې همداسي کړي وای.

د مشرکینو پر قدم تلونکې انسانان!

ملا اکا مقدمه پیل کړه، خوښي یې وښوده او موضوع یې د اوسنۍ زمانې د ستونزو څخه پیل کړه یادونه یې وکړه چې: زموږ خلک هم لکه هغه د مشرکینو د قوم چې وي، افکار او عقاید یې هغوته سوي دي، لاهم پکښې د جهالت نښې نښانې ښکاري، له الله ج سره شریکان نیول سوي، کله د مخلوق صفت الله ج ته ورکړي کله هم د الله ج صفت خپل پیر یا لیوني ته ورکړي.

دمکې مشرکینو رسول الله ص ته وویل چې ته دا دصفا غونډۍ موږ ته سره زر که موږ به ستا نبوت ومنو، دوی فکر کاوه چې که یې همدا غونډۍ راته سره زر کړل موږ به زر واخلو او ولاړ به سو داځای یې ده ته پاته موږ گټمن یو، خو دوی نه پوهیدو چې دا د خالق غوښتنه ده له مخلوق څخه یې باید طمعه و نه سي، هغه یوازي د الله ج کار دی، د ملایکو او پیریانو کار هم نه دی، دا ستونزه اوس زموږ په ټولنه کي ډیره تر سترگو کیږي د خالق ج صفت خاص دی هغه د زړونو مالک دی په قران کریم کي راغلي چي الله ج د زړونو عالم دی، کله کله یې

رنگ ملت 80

يو نبي يا ولي ته د معجزې يا کرامت په سبب داخاصه ورکړي، زموږ
خلک بس وايي چې پلانکي قربان يې سم بس چې دا زه ورغلم زما په
زړه خبر وو، زما د زړه خبر يې راته وکړه دا شرک دی، دا د الله ج
صفت دی بنده گانو ته يې مه منصوبئ.

شرک الله ج هيچاته نه پرېږدي، که يې خونبه سوه چاته به قتل
وبخښي، غلا به وبخښي خو شرک نه بخښي، دا داسي عمل دی چې
الله اعلان کړی دی چې زه هيچاته نه ترې ور تيرېږم.

کله کله خالق ته د مخلوق صفت ثابت کړي، کله کله يو ليونی تر غوږ
ونيسې چې پلانکي د ښار يا سيمي متصرف دی، نور که هغه هر ډول
غل، بدکاره ياربېشرمه وي بس دوی ورته د الله ج صفت وقف کړی
وي، دوی وايي چې دا په ځمکه کي د الله ج وزير، والي، ولسوال،
خان يا ملک دی ځکه دوی فکر کوي چې دا هم د يو انساني دولت په
خير پاچاهي ده.

موږ که همدا خبري پر ممبر وکړو هغه گړی راباندي ټاپي لگوي خو
کتابونه نه گوري چې هلته څه ليکل سوي دي، بس په پټو سترگو
قضاوت دی دوی يې کوي، دوی د مذهب ټيکداران ځانونه معرفي
کوي، دوی بس پلانکي ليوني يا تش په نامه پير ته بس ژاړي دعا ترې

غواړي، پیسې پر شیندي، کور یې له خپلو ښځو سره کینوي، سر پر ماتوي او ترټولو ورته په لوړ احترام قایل وي.

موږ باید په دې ځانونه پوه کړو چې څه د الله ج صفت دی او څه یې دبنده گانو، د یوسف علیه سلام په وخت کي هغه پیغمبر وو خو باران یې نسوای اورولای دا صفت یوازي د الله ج دی بل چاته یې باید منصب نه کړو، چې کله تږي سو اوبه مو کړو دا الله ج دی، داچې وږي سو ډوډۍ راکړي دا هم الله ج دی، یو پیر او فقیر دا نه سي کولای، دهر غنم په نس کي وږه جوړول الله ج کوي دا له امریکایانو تر فقیرانو هیڅوک نه سي کولای.

مخلوق عاجزه دی، د عاجزي صفت به هیڅکله الله ج ته نه ثابتوی، خالق خلق کوونکی دی بنده گانو ته به همدا صفت نه وقفوی، دلته خو ډیرو د پیسو راټولولو لپاره همدا ترټولو ښه لار پیدا کړې، د نفوذ ساحه یې هم پراخه کړي وي خو دوی سر نه خلاسوي چې الله ج ښه حساب کوونکی دی.

له الله ج سره به هیڅکله شریک نه نیسی.

ملا اکا موضوع پر همدې ځای بس کړه د گېلاسونو ږغ تر کوتې
 راوړسیدی، هلک پتنوس په لاس کي نیولی وو کوتې ته راننوتی، له
 ملا اکا سره یې روغېر هم وکړ بیرته ووتی دستې یې د چاپو ترموز او د
 هگیو کړایې کوتې ته را دننه کړه تر کړایې مخکي د هگیو بنایسته
 بوی د ټولو تر سېرمو ورسیدی خوند یې هم همدا وو، زما حاجي کاکاته
 فکر نه وو د سترخوان مي هوار کړ گېلاسوته مي بوره واچوله چای
 مي پکښې توی کړي غمي کاکا ته مي د را پورته کیدو په بهانه سر و
 بنوری هغه هم په ډیر تکلیف ځان سره راپورته کړ په خوراک مو پیل
 وکړ ملا اکا هم خپل پښتني او انساني اصول پرځای کړل د هگیو د
 پخولو یې هیڅ ضرورت نه لیده، ویل یې هسي به مو ساده چای
 ترستوني تیري کړي وای، ما ورغبرگه کړه هغه نوکله پښتون دی چې د
 مېلمه عزت په مړانه سره ونه کړي، د همدې لپاره یې گټو چې د خپل
 سیال او دوست لپاره یې خاورې کړو، قبر ته هیڅوک پیسې نه وړي،
 دواړو د مننې په دود سرونه و بنورول او په کړایې کي یې گولې
 ښخي کړي، زه هم بختور وم منځلاری ملا او وطنپاله صوفي په لاس
 راغلي ول څومره چې مي ددوی خبري اوریدې هیله او قوت یې
 راکاوه، موږ باید کار وکړو، د ستونزو له عامله خبریدم، حل لاري مي

و پلټلې، د خلکو دود او دوستور مي و پيژندی، د الله ج احکام مي واوريدل نن مي تر نورو ورځو زيات د الله ج ددين په اړه معلومات ترلاسه کړل همدا زما غرور وو، هلک ته مي ور ږغ کړل چې مالگه راواخله هغه هم مالگه راوړه لږ مي پر و دو ږوله خبري را لنډوم حاجي کاکا خو هم له سهاره راهيسې بحث ته اوږه نه وه جوړه کړې اوس يې څه ناڅه غوښتل چې ووايي د ماشوم تر کښاستلو وروسته سمدستي يې پيل په وکړي:

زموږ ماشومان خو تر نهو بجو ویده وي، خيرن چټل کالي اغوندي، پيسو ته نيم زړه نه لري، که تا د نسوارو د بوتل لپاره چېب ته لاس کړ هم دی سره وښوري فکر کوي چې پيسې ورکوي، تعليم او تربيه نه لري، په کوټه کي تر مېلمنو د کوچني غالمغال زيات وي، د کورنۍ د مالک تر مېلمه پر اولاد ډير فکر وي، کله ناکله خو مېلمه ته ښه په کاکا او ماما سره ښکښل هم وکړي، دوی يې بده نه گڼي چې ماشومان يې هرڅه کوي دا په حقيقت کي بې نزاکتي ده که ديما خبره درواغ وي ايه ملاصیب ناست دی راته ودي وايي چې چپه گایږم.

د ماشوم تعليم او تربيه!

ملا اکا د غمي کا کا خبري تاید کړي، د منلو په دود یې سر وښوروی،
غمي کا کا ته یې د گولې وړ اخیستلو وویل ملا اکا هم گوله په کړایې
کي و خرخوله پر برېتو یې نرم غوري بریښیدو د چایو غورپ یې پسي
وکړ گوله یې ترستوني لاپوره نه وه تیره چې د په خبره یې پیل وکړ:

موږ باید خپل اولادونه په اسلامي تربیه و روزو، څنگه چې ددوی د
نظافت، اخلاقو، گرځیدا، نظم، ډوډۍ خوړلو او مجلس ته د راتګ
اصول وړ وښو ترڅنگ یې باید په ټولنیزو او دیني برخه داسي و
روزو چې له ماشومتوبه مو ددوی اساس ښه ایښی وي، داسي که
تاسو چاته خیرات ورکوی د خپل ماشوم په لاس یې ورته ورکړئ ترڅو
ماشوم له ماشومتوبه په همدې فکر رالوی سي چې دنیا باید قبر ته
راسره یو نه سو او پاته کیدونکي ده، سخي روزل کیږي، تربیت یې
باید داسي وسي چې د میلمه په جیب کي خپل رزق و نه لټوي، د
میلمه په جیب کي دي نه گوري، باید له ماشومتوبه یې داسي روزنه
وسي.

او که له ماشومتوبه مو داسي روزنه ونه کړه د خپلو ماشومانو سبا به
پرې تاسو د شرم او خجالت احساس کوئ، همدا ډول چې لوی سي سبا
همدا خپل اولاد په خپل شېرین پلار شرمیږي چې ملګري یې مېلمانه

وي پلار ته وايي چې ته کوټې ته مه راځه، په ښار او يا بازار کي خو
پر لار هم يوځای نه ورسره ځي پرې شرمېږي ځکه دده انډيوالان بيا
پېغور ورکوي، حال داچې بيا يې مسؤلین تاسو ياست ځکه تاسو چې
په ماشومتوب کي ددوې ښه روزنه ونه کړه نن به دی د خپلو هغو
ملگرو پر قدم ځي کومو چې په ماشومتوب کي دی ستاله لاري
اړولی دی.

ملا اکا هم لنډې خبرې وکړي او خبري يې پرې کړي، ماهم د مننې په
خاطر سر ورته وښوری او ددوی دواړو خبري مي معقولې او پرځای
وگڼلې ځکه همدا ستونزه زموږ د ټولنې او ملت ستوزه وه، ځيني يې په
لوی زړه مني او ځيني نور يې بيا هيڅ ستونزه نه گڼي او دا د وخت
تقاضا گڼي، ماهڅه کوله چې خپلې خبري اوږدې نه کړم ځکه دوی مي
د مجلس لپاره رابللي وو، د هگيو خوړل پای ته ورسيدو سترخوان
ټول سو گېلاسونه تبديل سوه ترڅې چای پکښې واچول سوي د
گېلاس ترخولې نرم تاو را ولاړيدی ددوی مخونو ته مي گېلاسونه
ورسول غمي کا کا بيا د نسوارو بوتل ته يو ټک ورکړ او وروسته يې
نسوار ترې وکړ څنگ يې بالښت ته ولگوی.

د ځوانانو مسولیت!

ملا اکا تر تگ مخکي لنډ نصیحت موږ دواړو ته وکړ او ویې ویل: موږ او تاسو ښه مجلس وکړ، خوشحاله سوم چې تاسو دعوت راکړ، زموږ د ټولنې ځوانان ځانونه له ملایانو گوبڼه کوي، ډیر یې مجلس ته نه ورځي، دوی هم ملامت نه دي زموږ د ځینو ملایانو هم د نصیحت او سپکاوي ژبې یوه وي په عام محضر له یو چا کالي و باسي؛ خو دا هم د اوسنۍ زمانې د ځوانانو ملامتیا ده چې دوی ځانونه ډیر روشنفکران گڼي او محرابه فاصله لري.

زموږ مسولیت هم په ټولنه کي تر عامو خلکو زیات دی، همداسي به راڅخه په هغه دنیا کله چې راپورته کړل سو، پوښتنه به راڅخه وسي چې ته وارث د انبیاوو وي تا له خپل علم څخه ټولنې ته کومه گټه و رسوله او تا د الله ج د دین لپاره په ټولنه کي کوم تبلیغ وکړ، خبره مي تر مسولیته کوله الله ج دي موږ ته توفیق راکړي چې د خلکو د اصلاح په موخه نیکه لار تعقیب کړو، ددوی ترمنځ د یووالي او سولي لار ته تبلیغ وکړو.

تاسو ځوانان هم ترموږ کم نه یاست، تاسو د ټولنې د ملا د تیر حیثیت لری، تاسو مو هم خپلو مسولیتونو ته متوجه اوسئ، د یو او بل له پنبو خاورې مه کارئ، همیشه په خپلو مجلسونو کې غیبتونه مه کوئ، قوم پرستې، نژاد پرستې او سمت پرستي مه کوئ ټول سره وروڼه یاست، د یو او بل په پرمختګ مه سوځئ، د یو او بل ملا ورتړئ، حمایت یې وکړئ او ترمنزله یې ورسوئ، د بل په شتمني ځانونه مه خپه کوئ، تاسو ته به یې هم الله ج درکړي، په خپل منع کې یو او بل ومنئ، د یو او بل خدمت وکړئ، پېغور ورکول ودروئ، غلط القاب یو او بل ته مه منصوبوئ، د خپلې کورنۍ د حیثیت څادر هسک و ساتئ، پلار باید په تاسو فخر وکړي، له زغم څخه کار واخلي، بې صبري مه کوئ، د مشرانو عزت وکړئ، پر کشرانو شفقت وکړئ، که دا کار تاسو ونه کړئ نو له بل چا څخه یې هم د ترسره کولو طعمه مه کوئ.

ښه اخلاق ولری، نور متاثيره کړئ، یو او بل درک کړئ ترک کوئ یې مه، د تعلیم لپاره زمینه مساعده کړئ، جهالت له منځه یوسئ، یو او بل ته علم ورسوئ، جاهله ټولنه د ټولو په زیان ده، نن چې هره ستونزه را پېښه ده منشا یې جهالت او بې علمي ده، د ښوونکو مقام لوړ وساتئ، هغوی ته په ټولنه کې په لوړ احترام قایل سئ، همیشه زده کوونکي

اوسئ تر خو نوي څه زده کړئ، علميت د مکتب، پوهنتون او ماستري
په ترسره کولو سره نه پوره کيږي هميشه هڅه کوونکي اوسئ، همت
ولرئ، ستونزو ته مه تسليميږئ، نزاكتونه زده کړئ، نور خلک له ځانه
مه خپه کوي، زغم او حوصله ولرئ که غواړئ چې ځوانان پاته سئ
کفايت کوي چې همدا لار بنووني عملي کړئ، ژوند به هم درڅخه
رازي اوسي او تاسو به هم ترې رازي ياست.

ملا اکا خبري بس کړي او د اجازې غوښتلو لپاره يې خبره وکړه ما او
غمي کاکا هم بغير له څه ويلو د راتگ په خاطر ترې مننه وکړه او د
رخصت په موخه ورسره ولاړ سوو.

ملا اکا ولاړی زه او حاجي غمی کاکا سره پاته سو اوس نو چای هم پر
خلاسيدو وي او غمي کاکا هم د خپل زړه ټول بارونه کښته کړي وو،
غم او گيلې يې اوس ختمې وي، زړه يې ډاډه وو چې خير په دې وطن
کي به يو وخت ضرور د علم، امن، سولي ورور ولي او استراحت لمر
شغلې خپروي، بيا به زموږ هيواد نه ورانيږي، هيوادوال به د خو پيسو
لپاره نورو ته جاسوسي نه کوي، نوی نسل به د ملي فکر، وطنپالنې،
علميت او خود کفائي په فکر د هيواد په هره دښته کي خپلي نغمې زم
زمه کوي، کوچيان به بيا د غرو لمنو ته و خيزي او رمې به و څروي،

که زمینه مساعده سوه د کوچيانې قوم لپاره سيار معلمان او امکانات
پيداسوه دا به يوه بله بېړۍ هم له جهالته و ژغوري په همدې فکر کي
وو چې غمي کاکا و خندل ښه په زوره زوره يې و خندل په خدا کي
يې وويل يا الله ج موږ ته د عمل کولو، صبر کولو، يو بل منلو او
تسلېمېدلو توان او توفيق راکړي، نن مي زړه خالي سو او ستا هزار
بار شکر ادا کوم زما ربه!.

غمي کاکا هم راڅخه رخصت واخيست د موټر کرایه مي ورکړه، خدای
خبر چې پر کومه به تللی وي، خو زما ورسره ډير سات تير سو، پر ډيرو
مسایلو يې ښايسته خبري وکړې، د تجربې خاوند وو، د وطن مينې
ليونۍ کړۍ وو هر ځای چې وي، اباد، سرلوړۍ او هوسا دي وي.

و من الله توفيق.

۱۴۰۱/۳/۲۳

نوټ:

درنو لوستنکو هيله ده چې د همدې کتاب په لوستلو مي ستاسو وخت نه وي ضايع کړی، همدا لومړی چاپي اثر دی الله ج فرمايې چې ما انسان ضعيفه پيدا کړی دی، نو هيله ده چې په خپل لوی والي سره مو ما ويښی.

که کوم پېشنهاد لری نو د ایمیل له لاري يې راسره شریک کړی، که مو همدا کتاب خوښ سوی وي، نو هيله ده چې د خپل علمیت او وښوونکي له خاطرې ورسره انځور واخلي او په ټولنیزو رسنیو کي يې نورو ته د لوستلو بلنه ورکړی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library